

ÇETMi'nin SESİ

Yıl: 3 Sayı: 18 Kasım-Aralık 2000

Gözü, Kulağı, Nabzı

Bir kadının yüzünde taşıdığı ifade
sırtında taşıdığı giysiden daha önemlidir...

KONADYA

KONYA ANADOLU YATIRIM HOLDİNG A.Ş.

UÇAROĞLU
TEKSTİL LTD. ŞTİ.

GÜMÜŞPAR
OTOMOTİV LTD. ŞTİ.

ONKA
YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

HASGÜMÜŞ
OTOMOTİV LTD. ŞTİ.

KONADYA
ALTIN VE DÖVİZ A.Ş.

KONADYA
İÇ VE DIŞ TİC. A.Ş.

FAYMAN
TEKSTİL LTD. ŞTİ.

YILDIZHAN
TAŞIMACILIK LTD. ŞTİ.

IRMAK
REİSEN

**MEDENİYETLERE GÜÇ VEREN
BEREKETLİ TOPRAKLAR**

KONADYA
KONYA ANADOLU YATIRIM
HOLDİNG A.Ş.

Yeni İstanbul Yolu No: 6 Selçuklu / KONYA

İ : 00.90.332. 2387682(Pbx) • Fax : 00.90.332. 2387687

KONADYA AVRUPA
KONYA ANADOLU YATIRIM
HOLDİNG A.Ş.

Schwanthaler str.10 80336 München / ALMANYA

Tel : 00498951518981

Fax: 00498951518982

GSM : 0172.8173203

ÇETMİ'nin SESİ

Mahalli Dergi

Çetmililer Eğitim
Kalkınma ve Yardımlaşma
Vakfı Adına

Sahibi ve Yazı İş. MÜD.

İbrahim TIKIR

Tel: 0.332. 351 79 44

ADRES

Rampalı Çarşı No: 186

KONYA

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Yusuf AVCI

YAYIN KURULU

Mehmet BALCI

Abdurrahman ÖNDER

Nurettin ÖZEL

Hasan UYSAL

Niğmetullah UÇAR

Şükrü KARACA

TEMSİLCİLERİMİZ

ANTALYA : Mehmet KARACA

İZMİR : Mehmet EREN

ANKARA : Enver ÖZEL

İSTANBUL : Kerim TIKIR

BURSA : Hüseyin GÖKGÜN

FRANSA : Eyyüp AKBOĞA

ÇETMİ : Hüseyin GÜÇLÜ

ABONE VE REKLAM İÇİN

BANKA HESAP NUMARASI

İbrahim TIKIR

VAKIFBANK MERKEZ ŞUBESİ

Hesap Cinsi : Faizsiz 2031013

Çet. E. K. Y. V.

Rampalı Çarşı Kat : 2 No 186 Vakıflar /KONYA

Hesap Cinsi : Döviz 4031015

Çet. E. K. Y. V.

Çetmililer Eğitim, Kalkınma ve
Yardımlaşma Vakfı

Rampalı Çarşı Kat:2 No:186

Tel: 351 26 67Meram/KONYA

GRAFİK & BAĞI

Arı Ofset

Kalecik Mah. Altınbay Sokak

T.H.K. Pasajı Kat : 2 KONYA

Tel : (0.332) 350 42 21

Fax : (0.332) 350 17 04

ÇETMİ'nin SESİ

Yıl: 3 Sayı: 18 Kasım-Aralık 2000

Fözü, Kulağı, Nabızı

Bir kadının yüzünde taşıdığı ifade
sırtında taşıdığı giysiden daha önemlidir...

Sayı :18 Kasım/Aralık 2000

Selam İle/ Yusuf AVCI	2-3
Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma / Mehmet BALCI	4-6
Kul Hakkı/ Halis YAZICI	7
Ahîd	8
Çetmi'ye Genel Bakış / Hasan BAYRAM	9-10
Öğretmenler Günü	11-12
Gurbet ve Hasret / Emine ÖZGÜL	13-14
Giriş Kapısı / Hüseyin UAROL	15
Merhaba / Halis YAZICI.....	16
Düşünen İnsanlar İçin Sadece Merak	17
Holdinglelerimiz / Mehmet Ali UÇAR'la Başbaşa	18-19
Çocukta Din Eğitimi / Pınar USLAN	20-21
Bizler Profesyoneliz / Ali ÖZEL.....	22
Şeyh Edibali'den Osman Bey'e Nasihat.....	23
Gurbette Bayram / Niğmetullah UÇAR	24
Bir Şarkının Öyküsü.....	25-26
Çocuk Sayfası	27-28
Haberler	30-31

SELAM İLE

Yusuf AYCI

Böyle buyurdu erenler

Derler ki ;

Müthiş bir kıtlık zamanı... Halkın anası ağlıyor. Bu sırada bir köle ki neşeden çatlayacak gibi. Raks ediyor, gülüyor, oynuyor. Erenler köleye yaklaşıyor;

-Nedir senin bu halin? Halk kıtlık ve kuraklıktan kavrulurken sende bu neşe nereden?

Köle;

-Bana ne kıtlıktan kuraktan? Benim efendimin kocaman bir köyü var. İhtiyacımıza cevap verecek her şeyi orada buluyoruz.

Şöyle diyor erenler;

-Bunun efendisi bir mahluk, bu itibarla fakir olduğu halde, bu, ona güvenerek rızık derdi çekmiyor da,

benim Allah gibi zengin bir efendim varken ben neden endişe ediyorum...

Denir ki;

-Dünya yüzünden perişan olmaktan sakın! Gam çekme! İyi bil ki rızkın senden başkasına asla verilmez.

Denir ki;

-İyi hazırlan! Ölüm gelince sensiz geri dönmeyecektir.

Denir ki;

-İlahi olanla ilgi derecesini öğrenmek isteyen insanların vaadine mi, ilahi olana mı meylettiğine dikkat etsin. Kalbi hangi yöne meylederse o tarafın adamıdır.

Denir ki;

-Şuna dikkat et; Eğer sana vereni, senin verdiğinden çok seviyorsan dünyaya tapıyorsun! Yok eğer, senin bağıştta bulunduğun adamı, sana bağıştta bulnandan çok seviyorsan, sonsuzluk aşıkısın.

Derler ki ;

-Zenginlerden ve iktidar hırsında olanlardan sakın! çünkü kalbini onlara bağışlayıp, kendilerine imrendiğin an, onları rabler edinmiş olursun.

Derler ki ;

-Benim en kıymetli servetim misafirdir. Çünkü misafir, rızık ve konaklaması Allah'a ait olduğu halde, kazancı bana ait olan bir şeydir.

Derler ki;

-Su üç şeye sahip olmayan ebediyyen kurtulamaz; Ümit, korku ve ızdırıp..

Derler ki ;

-Allah kendisini sevenleri ölseler bile diri, kendini sevmeyenleri, yaşasalar bile ölü kılmıştır...

Derler ki ;

-Allah dostu hiçbir ünvanla yüceltilmek istemez.

Zaten onun yeryüzünde olacağı bir isim de yoktur.

Derler ki ;

-Allah'a gereğince kul olmak yalnız hürriyette, gerçi özgürlük de yalnızca Allah'a kul olmaktır,

Derler ki ;

-Gerçek sabırlı, sabırlılığına sabredendir, sabredip de peşinden şikayet eden değil....

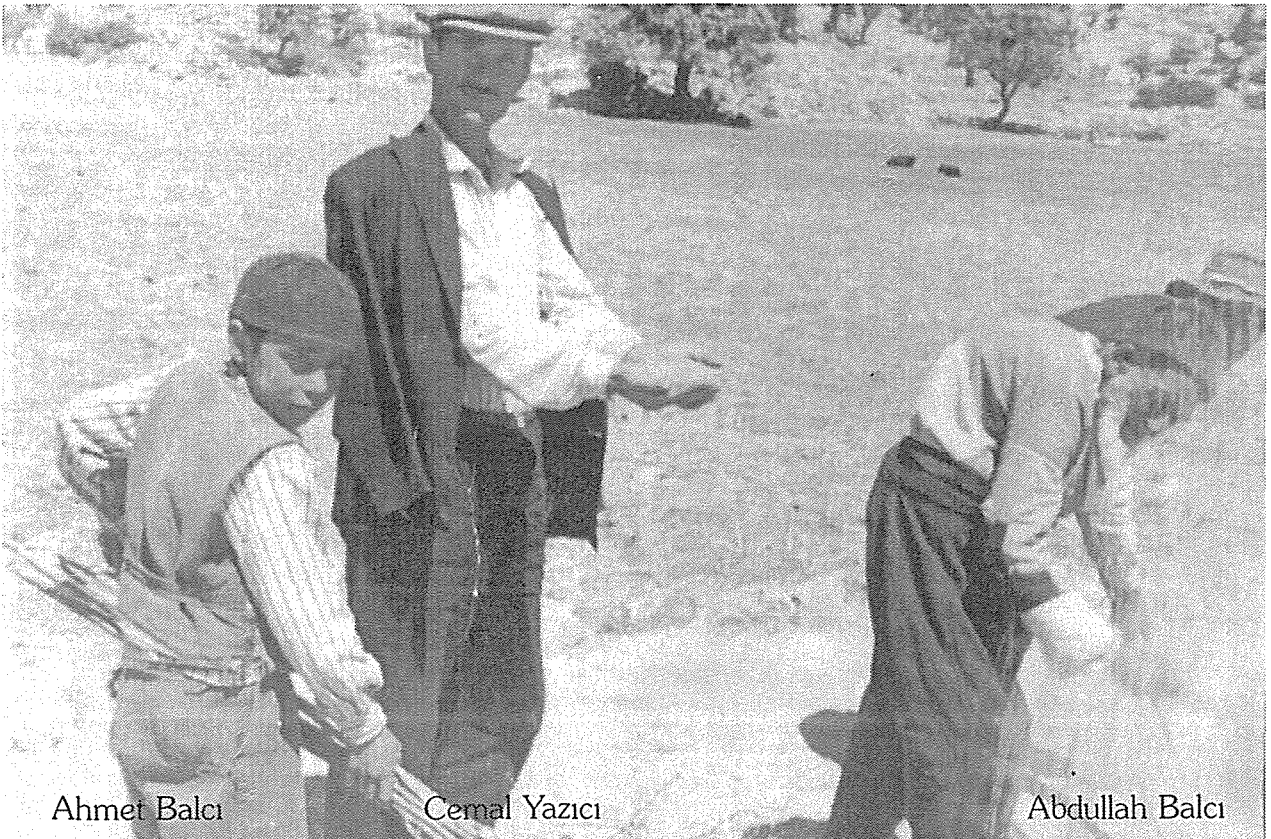
Derler ki ;

-Tutkularını diriltinceye kadar öldür. Öldür ki, tam dirilsin.

Denir ki ;

-Şu dört noktada kendime öncelik tanımakta yarılmışım; sanırdım ki Allah'ı önce ben anıyor, tanıyor, seviyor ve istiyordum. Aydınlanınca şunu gördüm; O'nun beni anışı, benim O'nu anışımın önce, bilişi bilışimden, sevişi sevişimden önce. Ben sevmeden önce O beni sevmiş. Ve ben bundan sonra O'nu sevebilmişim.

(Horasanlı Şakiki-i Belhi Ahmet B.Hadrevyeh ve Beyazıt Bistamiden derlenmiştir.)

Ahmet Balci

Cemal Yazici

Abdullah Balci

SOSYAL YARDIMLAŞMA VE DAYANIŞMA

Mehmet BALCI

Her insanın iradesi ile seçmediği bir ailesi, memleketi, ırkı mevcuttur. İnsanlar fikir ve kanaatiyle de dünyaya gelmezler. Bunlar sünnetullah gereğidir. Bu hususları itiraz ve isyan etmeden kabullenmek gerekir. Bundan sonra cemiyet halinde yaşamamızı gerektiren ve bizi birbirimize bağlayan konularda irade ve isteğimizi kullanarak neler yapmamız veya yapmamamız gerektiğini, tek başımıza varılamayacak hedefleri ve müşterek menfaatlerin neler olduğunu tespit ederek işe başlamamız gerekir.

İnsan doğup büyüdüğü bir ailenin, daha geniş anlamda cemiyetin, bir topluluğun ferdidir. içinde bulunduğu topluma karşı görevleri vardır. onun için çalışırken, yalnız hepsi için değil, bütün cemaatin, insanlığın faydasını da göz önünde bulundurarak çalışmalıdır. Yaşamakta olduğu hayatın bir gaye değil, sadece bir vasıta olduğunu idrak etmelidir. Bu duygu insanı kısa mesafeli hedeflerden kurtarır ve onu daha ulvi ve daha yüce hedeflere yöneltir. Bu kutsal he-

defler, insanı ibadet aşkıyla çalıştırır; servet sahibi yapar ve kazancında yalnız kendisine ait olmadığını hissettirir. Yeri ve zamanı geldikçe bol bol infak eder ve bilir ki: harcadıkça çoğalır. Çünkü Efendimiz (SAV) hadisi şerifte şöyle buyurmuştur: "İnsanların geçirdikleri her sabah iki melek iner. Birisi: Allah'ım malını infak edene (cömertce harcayanlara) karşılığını ver, malını artır. Diğeri de: Cimrilik yapanın malını zıyan et, telef et." der. (RiyazüsSalihin Cilt 1 Sayfa 73)

Diğer bir hadisi şerifte: "Ey Ademoğlu: infak et, sana da infak edilir" buyurur. (Riyazüs Salihin Cilt 1 Sayfa 73) Başka bir hadisi şerifte de: "Sadaka malı eksiltmez, insan affettikçe Allah da onun şerefini artırır. Her kim de Allah için tevazu ederse Allah (C.C.) onu yüceltir" (Riyazüs Salihin Cilt 1 Sayfa 73)

Toplum içinde yaşayan hiçbir fert, istediğini yaparım, malımı istediğim şekilde kazanır ve harcarım deme yetkisine sahip değildir. Bir hadisi şerifte Peygamberimiz (SAV) topluluk halinde yaşamayı bir ge-

mide birlikte seyahat etmeye benzetmiş ve şöyle buyurmuştur: "Allah'ın hudutlarını aşanlarla gözetlenlerin hali, bir gemiyi paylaşan cemaatin haline benzer. Bir kısmına üst kat, bir kısmına da alt kat düşer, alttakiler su istedikleri zaman üst kattakiler giderek; sizlere eziyet vermeksizin payımıza düşen alt katta bir delik açarak susuzluğumuzu gidersek deseler, üst kattakiler de bu isteğe göz yumsalar, şüphesiz ki hepsi birden helak olur. Ama üst kattakiler, alt kattakilerin elinden tutar, ve yardım ederse, alt kattakilerin delik açmalarına mani olurlar. Böylece hem kendileri hem de alt kattakiler kurtulurlar"

Allah (C.C.), kullarını farklılıklar içinde yaratmış; kimi zengin kimi fakir, kimi beyaz, kimi siyah, kimi kadın kimi erkek ve çok değişik ırklar, renkler ve milletler. Bu farklı yaratılış, hiç kimseye bir üstünlük vermemiş ve bilakis insanları birbirine bağlamıştır. Üstünlüğü herkesin ulaşabileceği bir hususa hasretmiş ve ayeti kerimede: "Allah yanında en üstün olanınız (Allah'ın emirleri dışına çıkmaktan) en çok korunmanızdır" buyurmuştur. (Hucurat 13)

Bu yüce takva mertebesini isteyen ve iradesine yön veren, kadın erkek, zengin fakir, siyah beyaz herkes ulaşabilir.

Örnek olarak gördüğümüz Hz. Ebubekir'ler, Mevlana'lar, Yunus'lar Hacı Bayram-ı veli'ler ve milyonlarca Allah dostu bu seçkin makamın önder sakinleridir. Bu kapı herkese açık. Dileyen ve kul olmasını bilenler bu kapıdan içeriye davet edilirler. Bu saltanata ulaşmanın en bariz vasıfları: Mahlukata Hudutsuz merhamet, yaratanın ötürü yaratılanı hoş görme, başımıza gelen sıkıntılara sabır, Allah rızası için sevmek, helalinden kazanma ve ihtiyaç sahiplerine cömertçe dağıtma.

Bu konu ile ilgili ayetler:

"Siz sevdiğiniz şeylerden (Allah yolunda) başkalarına hayır vermek ve geçindirmek için harcıncaya kadar asla (takvaya) iyiliğe ermiş olamazsınız. Her ne infak ederseniz Allah (C.C.) onu bilicidir." (Ali İmran 92)

"Allah'tan çekinenler, elleri boş veya dar olduğu sırada Allah yolunda infak edenler, öfkelerini yutanlar, insanların kusurlarını affedenler için cennetler hazırlanmıştır" (Ali İmran 134-

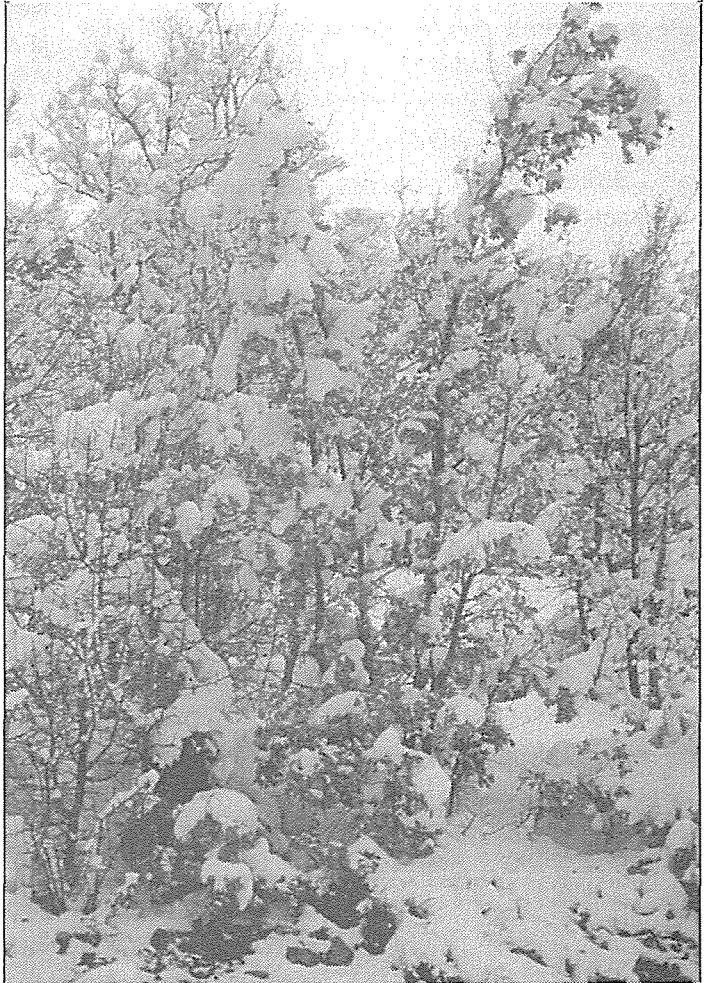
136)

"Şüphesiz Allah, müminlerin canlarını ve mallarını kendilerine cennet mukabilinde satın almıştır" (Tevbe 111)

Ne kadar karlı alışveriş. Bir gün hiçbir değer taşımayacak malımızı ve toprak olacak bedenimizi veriyoruz ve karşılığında ebedi cennet ve nimetlerini satın alıyoruz.

Cömertlik çok mal ve para ile olmaz. Dünyamızda gönül ehli öyle insanlar vardır ki, varlıkta sınırsız dağıttığı gibi, yoklukta da elinde olandan kendi zaruri ihtiyacından ikram etmişler ve Allah'ın hususi övgüsüne mazhar olmuşlardır.

İbn-i Abbas'tan rivayet edilmiştir: "Hz. Fatıma, Hz. Ali ve cariyeleri, Hz. Hasan ve Hüseyin'in yakaladıkları bir hastalıktan şifa bulmalarıyla adak orucu tutuyorlardı. Birinci gün oruç tuttular. İftarlık için arpa unundan iftarlık hazırladılar. İftar saatine yakın bir yoksul geldi yardım istedi. İftarlık yiyeceklerini bu

yoksula verdiler ve oruçlarını su ile açtılar. İkinci gün yine oruç tuttular, iftarlık bir şeyler hazırladılar, iftar saati bir yetim çıkageldi. Yiyeceklerini ona verip su ile oruç açtılar. Üçüncünün yine oruç tuttular. Tam iftar saatinde yiyecek isteyen bir fakir geldi. O günkü nafakalarını da ona verdiler ve üç gün adak oruçlarını aç olarak yerine getirdiler. Bu olay üzerine "Yemeğe olan sevgilerine ve iştahlarına rağmen yoksulu yetimi ve esiri doyururlar" (Dehl suresi 8. ayeti) nazil oldu. Müfessirlerin beyanına göre, bu asil davranışı gösteren herkes bu ayetin övgüsüne nail olur.

İnfak ve sadakanın azı ve çoğu önemli değil, iyi niyetle ve Allah rızası için verilmesi önemlidir. Dilimizde bir söz var, az veren candan çok veren maldan derler. Sadakanın en faziletlisi de, mala en çok ihtiyaç duyduğumuz zaman vermektedir. insanın gençliğinde ve sağlığında verebilmesidir. esas malımız, İnfak ettiğimizdir. Biriktirdiğimiz ve geriye bıraktığımız servet varislere aittir.

Peygamberimiz (SAV): "Yarım hurma ile dahi olsa sadaka vererek kendinizi ateşten koruyunuz" buyurmuştur. (Riyazüs Salihin Cilt 1 Sayfa 72)

Şunu kesin olarak bilmeliyiz ki, sadaka malı eksiltmez, aksine çoğaltır.

Bir hadisi şerifte Peygamberimiz (SAV) "Size bir şey söylüyorum. onu aklınızdan çıkarmayın: Üç şey vardır ki onların doğruluğuna yemin ederim 1-Sadaka malı eksiltmez, 2- Bir kula zulm ile eziyet edilir o da sabrederse, Allah o kişinin gücünü ve şerefeni artırır, 3- Geçimini temin edip çalışmayıp, dilenme kapısını açan kula Allah (C.C.) fakirlik kapısını açar" buyurmuştur.

Başka bir sözünde şöyle buyurur: "Kul helal malından sadaka verirse, allah onu kabul eder ve sağ eliyle alıp, sizden birini tayını ve deve yavrusunu büyüt-tüğü gibi, Allah da sizden birisinin sadaka olarak verdiği hurma ve lokmayı uhut dağı kadar büyütür"

Mal ve servet sahibi olmak Allah'ın bir lütfudur. Ayetlerin ifadesine göre Allah (C.C.) bazılarını rızkını genişletir, kiminin rızkını daraltır. Bu örneklerle günlük hayatta sıkça rastlayabiliriz. Bazıları vardır gece gündüz demeden bütün zamanını harcar, değişik işler yapar, ama zengin olamaz, kıt kanaat geçimini sağlar. Bir kısım insan vardır, çok da çalışmaz ama her şey düşüş gelir. Kısa zamanda büyük servet sahi-

bi olur. Allah (C.C.) dilediğini fakirlikle, dilediğine de zenginlikle imtihan eder. Kula düşen her iki halde de şükretmesini bilmesidir.

Servet sahipler de kesin olarak bilmeli ki; Onların malinde fakirlerin hakkı vardır. Bu hakkın sahiplerine ulaştırılması, cemiyette huzur ve refahı artırır, orta sınıfı güçlendirir. Toplumda sosyal dengeyi sağlar. Zengin fakir birbirine kardeş olur. Bu karşılıksız verme fakirin yüzünü güldürür, yetimin en büyük güvencesi olur.

Enes (A)den rivayet edilen bir hadisi şerifte Peygamberimiz (SAV) şöyle buyurdu: "Kıyamet gününde fakirler yüzünden zenginlerin vay haline, fakirler-rabbimiz, bizim için onlar üzerinde farz kıldığın haklarımızda bize haksızlık ettiler, hakkımızı vermediler-deyince, Allah (C.C.):İzzet ve celalime yemin ederim ki; sizi nimetime yaklaştıracak, onları da uzaklaştıracam." Sonra Rasulullah (SAV) "Onların mallarında isteyen ve mahrum olanların hakkı vardır" mealindeki Zariyet suresi 19. ayetini okudu.

Cömertlik öyle güzel huydur ki, etkisi toplumda hissedilir. Okullar, Camiler Kuran Kursları, Çeşmeler ve cemiyet yararına tüm müesseseler bu güzel huy-lu insanların eseridir.

Bir hadisi şerifinde Rasullah (SAV): "Ümmetimin evliyalı cennete fazla oruç ve namazlarıyla değil, belki nefislerindeki cömertlik, temizliği ve Müslümanlara nasihatları ile girerler" buyurdu.

Hz. Âli (RA) da: "Dünya sana ikbal edince daima ikram et ki, tükenmesin, dünya senden yüz çevirince yine ikram et ki, bu hal devam etmesin" buyurdu.

Netice olarak bilmeliyiz ki, dinimizde dilencilik kesin olarak yasaklanmıştır. Herkes gücü nispetinde helalinden rızkını temin etmek için çalışacaktır. Zengin de helalinden serveti artırmak için çalışacak ve hiçbir zaman servetine güvenmeyecek ve yeri geldikçe ihtiyaç duyulan yerlere cömertçe harcayacak ve bilecek ki, harcadıkça çoğalacak.

Konumuza söz sultanı Efendimizin Enes (RA)'dan rivayet edilen bir sözü ile bitirelim. Efendimiz Zübeyr B. Avvam'a: "Ya Zübeyr, sen bil ki kulların rızklarının anahtarı arşın hizasındadır. Cenab-ı Hak her kula infakı nispetinde rızık verir: Çok verene çok, az verene az ihsan eder. Sen de bunu bilirsin" buyurdu.

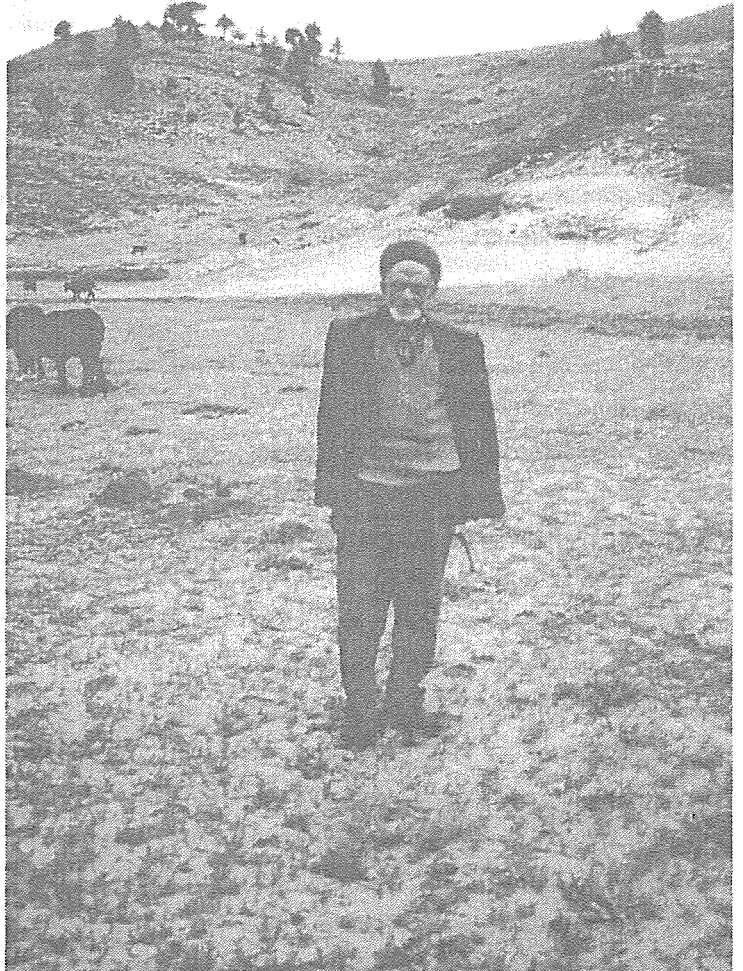
KUL HAKKI

Halis YAZICI

Takriben elli yıl kadar önce Çetmimiz köy iken büyük merkez camiinin sergileri çalınır zamanın işbilir ve uyanık kimseleri olarak Çetmi Çilek Abdullah ,ve Kavgalı Ali'yi çalınan vakıf eşyalarının bulunması için görevlendirilir.Bendeniz Kavgalı Ali'nin torunuyum.Ana tarafından dedemdir..Mevla ikisinede rahmet etsin.Bu muhteremler takibe aldıkları vakıf eşyalarını Mersin ilinin bir ilçesinde ele geçirmişler.Eşyaları alıp tekrar Çetmi'ye doğru yola çıkarlar.Bir gün Ermenek ilçesine bağlı İmsi köyüne ulaşırlar,geceyi orada geçirmek zorunda kalırlar.Bizim barınaçağımız bir yer,bizi konuk edecek kimse yok mu diye sorduklarında "işte orada saray var" diye tahtadan inşa edilmiş bakımsız bir yer gösterilir.Fakat o saray gece inler korkarsınız derler, fakat ne pahasına olursa olsun yatmak zorundalar.Zaten o kişiler ufak tefek şeylerden korkan kimseler değildirler.Zaten seçme kişilerdir ki o işin peşine onlar gönderildi.Tuttuğunu koparan her işi halleden yürekli ve cesur kişilerdir ve o sarayda yatarlar.Söylendiği gibi gece boyunca zaman zaman saraydan inilti gelir.Hikmeti hüda saray derin derin inlemiş, sabahleyin kalkıp köy halkına durumu arz ederler.Iniltinin sebebi nedir diye sorduklarında şu cevabı alırlar.Bu sarayı bir ağa dört veya beş ustaya yaptırır.İnşaat tamam olunca ustalar:Ağa işimiz bitti,emeğimizi ver de vedalaşıp gidelim deyince ağa zor kullanarak ustaların emeğini alınterini vermeden kovar.Saraydan birkaç adım ayrılıp ustalar dan biri ağaya seslenir: Ağa biz bu sarayı senin isteğin üzere yaptık fakat bizim emeğimizi vermedin ,halbuki biz çocuk-

larımızın rızkını kazanmak için gurbete çıkmıştık. Şimdi ise biz evimize eli boş dönüyoruz.Şunu unutma ki zaman gelirdi bu saray iniler der, ve oradan uzaklaşırlar.İşte o zamandan beridir kimki bu sarayda konaklayıp yatarsa gece olunca bu iniltiyi mutlaka duyar derler.Ben bu meseleyi dayım Mehmet Güçlü(topal) den duydum.Hafızamda kalan bu şekildedir.Belki daha detaylı olabilir.Bu meseleyi dinledikten sonra dergimizde yayınlanmasını istedim.

(HER NE OLURSA OLSUN KUL HAKKINI YEMEYELİM)

AHİD

Hani söz vermiştik "Alem-Ervah'ta"

Zalimlere asla boyun eğmeyecektik. Tağutları yıkacak, zulüm zincirlerini birbir koparacaktık. Yaratıcı, rızık verici ve yegane kanun koyucu olarak allah'tan başka ilah, önder olarakta Mücahid-i Ekber Resulü Kibriye'dan başkasını tanımayacaktık.

Hani söz vermiştik Erkam'ın evinde...

Hangi şart ve ortamda olursa olsun İla-yı Kelime-tullah misyonunu yürütecek, davayı üstlenmekle peşinen kabullendiğimiz musibetlerden yılmayacak, hiçbir tehditten yılmayacak, hiçbir tehditten korkmayacak, gerekirse ölümlerin en güzeline talip olacaktık.

Hani söz vermiştik AKABE TEPEŞİ'nde...

Kendimizi ve ailemizi koruduğumuz gibi kanımızla, canımızla ve malımızla koruyacaktık. Rasulullahı. Herşeyde Rasulullah'a itaat edecektik. Rabbani davayı elden ele gönülden gönüle geçirerek, balçıkla sıvanmayan hakikat güneşini, cihatsız ve şehadetsiz bırakarak lekelemeyecektik...

Hani söz vermiştik MEDİNE'de...

Müslümanları lidersiz, İslamı Devletsiz bırakmayacaktık. Hani söz vermiştik... Dünyada kardeşliğin en mükemmelinin teşekkül etmeye başladığı Medine'de... Kıyamete kadar tüm müslümanlar kardeş olacaktı. Ve bizler "Muhakkak müminler kardeştir" ferman-ı ilahisine gönülden bağlanacak, vücudun azaları gibi birbirimizin derdiyle dertlenip sevinçlerimize ortak olacak, "Komşusu açken tok yatan bizden değildir" düsturuna evrensel komşuluk bildirisi, kardeşliğin en alt eşiği olarak bakacaktık.

Hani söz vermiştik; ayaklarımızı vura vura Mekke'ye giderken...

Dinime, namusuma gözdiken zalimler tekrar iş başına gelirse; mukaddes beldelere Ebrehe'ler tekrar saldırırsa bizde kanatlanıp uçacak Mevla'mızın Ebabil

kuşları olmaya talip olacaktık. Hani söz vermiştik. Veda Haccı'nda Rasulullah'a... Cahiliye adetlerini bir daha dirilmemek üzere kökünden kurutacaktık. Miras bırakılan emanetlere sımsıkı sarılacak "Ahkam-ı Kuraniye'yi tüm dünyaya hakim kılacaktık.

Ahde vefa göstermedik Allah'ım....

Yaratıcı ve Rızıkverici olarak seni tanıdık ama kanun koyma yetkisini başkalarına verdik. Mukaddes topraklarda küfrün leş kokan nefesi dolaşırken kalkamadık, kovamadık onları... ağlamayadık bile.... çünkü gülmekten ağlamaya vakit kalmamıştı. dünyaya öyle bağlanmıştık ki; Cihad'ın ne manaya geldiğini çoktan unutmuş, zihinlerdeki hatırasını çoktan silmiştik. Şehadet mi? Çok uzaktı bizden tanıımıyorduk onu. Sözcüklerimizden bile çıkarmıştık şehadeti. ama ölüm diye bir şey vardı korkulmalıydı ondan. Ölüm, bizi dünyadan ayıran şeydi. Bu yüzden bizim için vuslat özlemının de bir manası kalmamıştı artık....

Ahde vefa göstermedik...

Ebu Cehiller, Firavun'lar yerlerini çoktan almışlardı ama biz. Hamzalar, Ömerler olamadık Allah'ım. Ebrehe fil ordusunu çoktan hazırlamıştı. Ama biz Ebabil kuşu olmaya namzet olamadık Allah'ım. Çile çekmeye yanaşmadık ama köleliğe razı olduk. Öyle eğildik öyle eğildik ki doğrulacak ne bir belimiz, kaldıracak nede bir başımız kaldı...

Utaniyoruz Allah'ım...

Sana kul Habibine ümmet olamadık... Nemlenmemiş bir göz yara almamış bir bedenle huzuruna varmaya utaniyoruz Allah'ım. Ahde vefa gösteremedik Allah'ım.

Bunun idraki içindeyiz Ama şunu da biliyoruz ki, rahmet deryandan ufacak bir damlayız. Yüzümüz yerde ama...

Affet Allah'ım Affet, Affet, Affet.....

ÇETMİ'YE GENEL BAKIŞ

Hasan BAYRAM

Boz armudu taşla ezip kuruttum
Buğday ile değirmende üğüttüm
Genç ömrümü gurbet elde çürüttün
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Sığır güdüp bağ bekledim bir zaman
12 yıl önce kaybettim anam
Ne ineğim kaldı ne de bir tanam
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Bir kardeşim Alatada okudu
Harçlık göndermeye param yoğudu
Gurbetten başka çarem yoğudu
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Gaymağı yağı yedim uladan
Kırk yıl oldu ayrılalı sıladan
Çetmiyi seyrettim birde Bolay'dan
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

İnekle öküzü çifte koşardım
Gündoğmadan ben dikmeni aşardım
Ülker doğar ben yollara düşerdim
Saman çektiğimi özledim Çetmi

Ekmek arasında pekmez katığı
Hararın içine girer yatırım
Eşeğe binerdim yoktu katırım
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Gavenniden tomsalağı topladım
Çuvallayıp eşeğime yükledim
Kafesin içinde yoktu kekliğim
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Pürü kesip demetledim Çanlanda
Lastik ayakkabı yayla yolunda
Süt sağmaya gider helke kolunda
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Şalba yoldum hovu gitti gözüme
Geven söktüm diken battı dizime
Bende razı oldum alın yazıma
Hasretinle yanıyorum ben Çetmi

Özledim Dostlar
İnönü dikmene ekin ekerdik
Eşek ile saman buğday çekerdik
Yere gazık çakıp zelve bükerdik
O günleri çok özledim dostlarım

Taş sürterdi hararımız eskirdi
Çamaşırdı kullandığımız kevkirdi
Gapağzına geldim eşek devirdi
O günleri çok özledim dostlarım

Düğün öküzüne kürek tutardık
Avkılایp birde yanlık yapardık
İçine yoğurtla ayran katardık
İçmesini çok özledim dostlarım

Çamur karıştırıp duvar yapardık
Üzerine hatıl köstek atardık
Pardı ile yayla evi yapardık
O günleri çok özledim dostlarım

Zılgarla zincirle kırış getirdik
Yorulupta kekirçekte oturduk
Kıl eğirip götlük golan dokurduk
O günleri çok özledim dostlarım

Bunu yazan Recep HASAN
Baskılıya kurduk kazan
Üzüm keserdik biz sazdan
Goyuşmacı çok özledim dostlarım

Harmana giderdik diğren yabayla
Nisanda göçerdik bizde yaylaya
Oğlak katardık heybe torbaya
O günleri çok özledim dostlarım

Ağıl yapıp oğlakları katardık
Yatak yetmez başlı götlü yatardık
Yayık için üç ağacı çatardık
O günleri çok özledim dostlarım

Senede bir kere et görür idik
Çöpüle ölçerek süt verir idik
Kürekle damdan kar kürür idik
O günleri çok özledim dostlarım

Güzel sanatların genel müdürü
Köylümüz iyidir yoktur kibiri
Örs üstünde değer idik demiri
Ben onların hepisini özledim

Bir tutam kıl için keçi kırkardık
Tekne arasında şalvar deperdik
Yandan çebli İngiliz kot giyerdik
O günleri çok özledim dostlarım

Hepimize besmeleyi öğretti
Günü geldi imamlığı devretti
Öğrendiğim elemtere tebbetti
Haçta kalan ben emmimi özledim

Kaşık boyar kuruturdu dedemiz
Yelli bel akpınar dikmen obamız
Taşkent nahiyemiz Hadim kazamız
Ben onların hepisini özledim

Arpa çukur sardı onu bağrına
Yere düştü taş değmedi anlına
Hep dosları koşup geldi yanına
Doktor Hasan dayımı özledim

Bir külhan vardı birde İhsan Hoca
Sinekli eğrikte bol olur yonca
Antalya'dan cenazesi gelince
Göçüp giden ben Helim'i özledim

Duluban Kadir'i gençken vurdular
Eyipkerimin cenazesin buldular
Fevziden hesabını sordular
Ben onların hepisini özledim

Topraklıkta kaldı vural Fadime
Savcı getirmeye gittik Hadime
Bir soru yönelttim kendi kendime
Önce geçen hayatımı özledim

Alusta Bakı Hacıese vardı
Dinekte çuvalın altında kaldı
Cenazeler bütün köyü salladı
Ağladığım o günleri özledim

Arpa sıcak çıkamadı Gülizar
ismail kalınc söyler çocuklar yazar
Gatıran gediği sığındı sazlar
Ayıboğazı asarcığı özledim

Demir parçasından tabanca yaptı
Devlet alıp onu içeri attı
Sanatı uğruna hapiste yattı
Muhittinin katibide özledim

Sarı yarda taş yıkıldı üstüne
germanı koydular salın üstüne
Yetim çocukları kaldı geride
Ben germanın muhabbetin özledim

Kuru Mehmet diye birisi vardı
Minareden düştü Tarsusta kaldı
Oğlu Hüseyin gidip eşyasın aldı
Allahü Ekber deyişimi özledim

Sallan köprü tahta ile döşeli
Bahar gelir bağbahçeler yeşerir
Gabırlıklı patates mısır pişirir
Dışı kara pencereyi özledim

Kardeşlerim Ayşe, Zeynep, Fadime
Ramazan, İsmahan, Mehmetle bile
Toplanırdık bir ardıcın dibine
Gölgedeki o günleri özledim

Çamaşırı kuruturduk çalıda
Çulvar idi oturmamış halıda
Sıcak vurdu garga duzu yolunda
Susadığım o günleri özledim

Geceveler yaktilar o mille servet
Ağaçlar kestiler bunasil hikmet
Gardeş arasında kalmadı kıymet
Ben o eski kardeşliği özledim

İnsanlar çoğaldı Çetmi daraldı
Yörük malı ekinlere zarardı
ihtiyar heyeti bir karar aldı
Mandırada develeri özledim

Yalak gazıp dike idim çubuğu
Yayla evinin üstü ardıc kabığı
Davar yatırdığım kaklık çukuru
Ben o keşik günlerimi özledim

ana dedim bacı dedim
Ayran doğramacı yedim
Antalya'dan sana geldim
Seni çok özledim Çetmi.

ÖĞRETMENLER GÜNÜ

24 Kasım Öğretmenler Günü

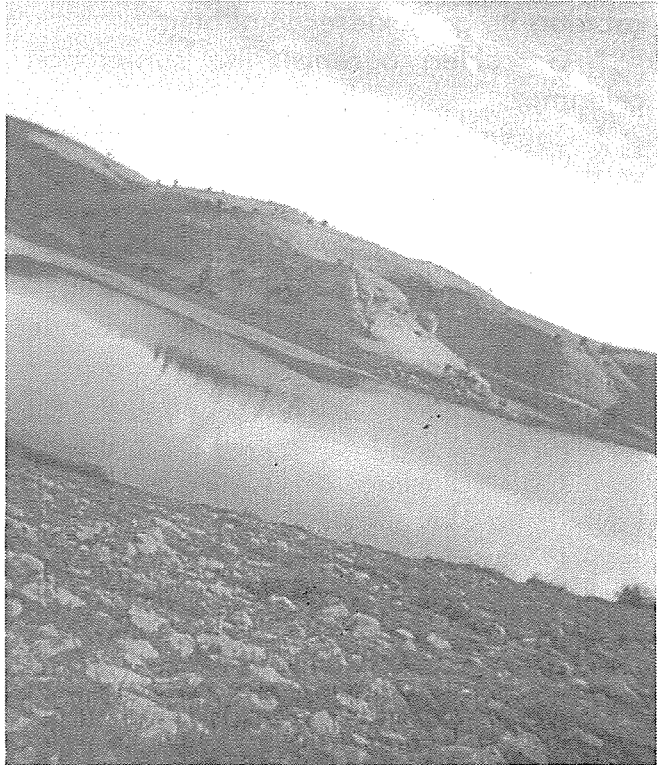
Yarınlarımız olan çocuklarımızın gelişimdeki en önemli etken olan öğretmenlerimizin bu en anlamlı ve bu en gurur verici günlerini hatırlamamız mümkün değildi ve biliyoruz ki çocuklarımız bu insanlara emanetken "güzel yarınlar" bekliyor bu ülkeyi.

Tüm öğretmenlerimizin bu anlamlı gününü tebrik ederiz.

Öğretmen... Çocuk veya gencin geleceğini şekillendiren usta. Milletlerin geleceği onlara bağlı. O yalnızca bilginin öğretilmesini sağlamıyor aynı zamanda istediğimiz davranışların çocukta kalıcı oşeref duymuş ve olmasını sağlayarak eğitim veriyor. Tarihimiz öğretmenin başta yapıldığına dair pek çok vakayla dolu. Hazreti ali "Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" demiş. Yavuz Sultan Selim, öğ-

retmenini atından sıçrayan çamurla şeref duymuş ve bu çamurlu elbisenin kendine kefen yapılmasını emretmiş. Cumhuriyetimizin kurucusu Atatürk "ulusları kurtaranlar yalnız ve ancak öğretmenlerdir, öğretmenler yeni nesil sizin eseriniz olacaktır, toplumun en büyük düşmanı cehalet, cehaletinde düşmanı öğretmenlerdir, öğretmen geçmişin öğreticisi geleceğin kurucusudur, gelecek gençlerin, gençler öğretmenin eseridir" şeklindeki veciz ifadeleriyle öğretmenin önemine vurgu yapmıştır.

Çağımız; eğitim sürecinde çocuklarını dengeli, araştırmacı, yeteneklerinin farkında olan ve bu yeteneklerini bilgiye çeviren kişiler olarak topluma hazırlamış ulusların hakim olduğu bir çağ. Ancak ulus olarak eğitim sistemimizde hala birçok eksikler, yanlışlar ve sorunlar bulunuyor. Peki, bu

eksiklikler nasıl olmalı? çocuklarımız, ebeveynler ve eğitimciler olarak, harcadığımız zaman, emek ve maddi değerlere denk düşecek bir karşılığı nasıl alabiliriz? En önemlisi de onları kendine güvenen, kendini ve ülkesini sürekli ileri götüren bireyler olarak yetiştirebilmek için neler yapmalıyız.

ÖĞRETMENİN ÖZELLİKLERİ

Toplumsal uyum yönünden

- * Öğretmenliğe uygun bir yaşamı vardır.
- * Öğreticilerini olduğu gibi kabul eder.
- * Öğrencilerini, kendi güdülerini doyurmada araç olarak kullanmaz.
- * Öğrencileriyle duygudastır.
- * Öğrencilerine birer kişi olarak davranır.
- * Öğrencilerine karşı eşyumludur.
- * Öğrencilerine dostça davranır.

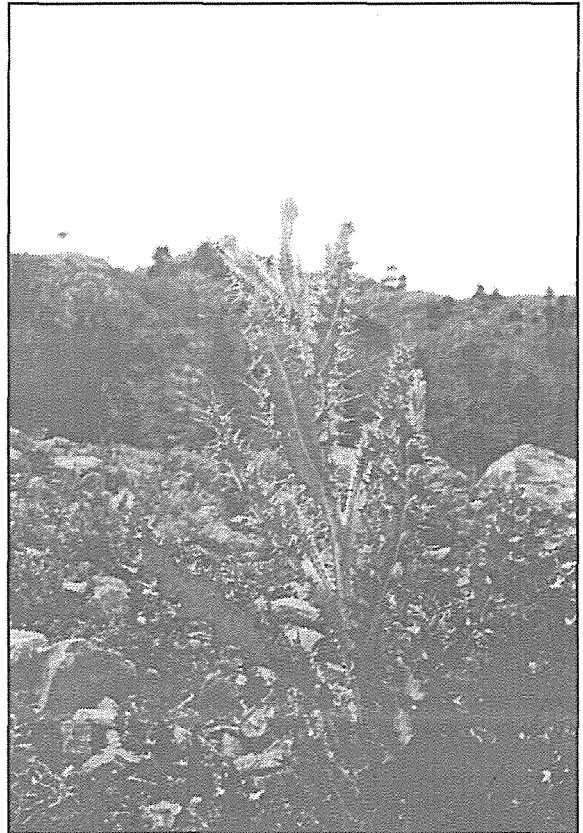
Öğretim yönünden

- * Çalışmalarını özenle planlar.
- * Öğrenmenin her öğrencinin yaratıcı çabaları ile gerçekleşeceğini bilir.
- * Gerçekleri öğrencilerine sunmaktan çekinmez.
- * Çağdaş öğrenme ilkelerini benimser ve uygular.
- * Öğrencilerin anlamasına önem verir.
- * İşlerini süresi içinde düzenli yapar.
- * Öğrencilerine ayrı ayrı yardım eder.
- * Öğrencilerin düşüncelerini dersinde kullanır.
- * Konularını öğrencilerinin ilgilerine bağlar.
- * Öğrencilerinin düşüncelerini ortaya koymasına olanak hazırlar.
- * Öğrencilerinin öğrenme güçlüklerini tanıyarak:
- * Disiplin için yapıcı önlemler alır.
- * Yapıcı bir disiplin uygular.
- * Kendini yetiştirmeye ilgili ve heveslidir.
- * Toplumsal etkinliklere katılır.
- * Akıcı konuşmaya çalışır.

- * Çevre kaynaklarından yararlanır.
- * Eğitim teknolojisini iyi kullanır.

Karakter yönünden

- * Öğrencilerini sever ve onlarla bir arada bulunmaktan zevk duyar
- * Öğrenmekten haz duyar.
- * Enerjik ve sağlıklıdır.
- * Hevesli ve isteklidir.
- * Planlı ve düzenlidir.
- * Duygusal olgunluğa ulaşmıştır.
- * Çoşkularında durulaşmıştır.
- * Kendine güvenir.
- * Korku ve kaygılardan sıyrılmıştır.
- * Öğrencilerini beğenmede cömerttir.
- * İyi ilişkiler kurmada beceriklidir.
- * Başkalarıyla kaynaşabilir.
- * Doğru ve yansızdır.
- * Hoşgörülüdür.
- * Şakadan hoşlanır.
- * Sabırlı ve sinirlerine egemendir.

GURBET VE HASRET

Emin ÖZGÜL

Acaba ayrılıklar bu kadar üzücü olmasaydı, ne olurdu diye düşünüyorum. o zaman güz vakti, güller açmaz olunca, bülbüller ilkbahara kadar hiç susar mıydı? Ayrılıklar acı olmasaydı, uğurlayanların göz yaşları ve hıçkırıkları o kadar içten olur muydu? O son kucaklaşmalar, sanki "giden hiç geri dönmeyecekmiş" gibi olur muydu? "Gidip te dönmek, dönüp te görmemek var" denir miydi? Arkamdan gözyaşlarını tutamayan anam, kardeşlerim hiç, gözyaşlarının göstermemeye çalışarak, bana gülümser miydi?

Ayrılık acısının yüreğime düştüğünde, burnum uzaklardan gelen memleket ve sevdiklerimin hasret kokularını koklar, içimizdeki ayrılık ateşini körükler, bazan, gözlerimdeki sel bendini yıkar, bazan da boğazımda düğüm düğüm düğümlenir kalır hıçkırıklar.

Bir kara dumandır hasret, içten içe yakar kavurur. Dile gelmez, yazıya dökülmez, küçücük nazlı gönlüme sığmaz. Sanki yüreğim parça parça olmuştur da parçaları, sevdiklerimin yanına, o koşup oynadığım sevdiğim mekanlara, asılmış kalmıştır.

Nasıl da sevinirim, yanımda getirdiğim birkaç ufak eşyaya, çünkü onlar oradandır. Hasret çekilen yerden. Memleketten getirdiğim valizimi her gün açar yeniden koklarım. O ananın elleriyle yıkadığı çamaşırlarımı kardeşlerim katlayıp koyar çantama. Giymeye kirletmeye ütüsünü bozmaya kıyamam. Çünkü o valiz hala memleketim kokmada. Birisi oradan bahsetse, uykumda bile duyarım söylediklerini... ne güzel sözlerdir onlar.. memleketin çukurlarını, yokuşlarını hatta pis kokulu ahırlarını bile anlatsa.. o ne güzel sözdür.. ne güzeldir anlatan.

Oradan biri gelse neredeyse ayağının tozunu mübarek bilirim. Ellerini öpeyim gelir, onun gözlerinde memleketimin çimenlerini, güneşini, sularını ve o cad-

delerin aksini seyreder dururum.. Getirdiklerini mukaddes emanetler gibi titizlikle açar saklarım. Yürürken otururken gördüğüm rüyalarda hep memleket ve sevdiklerim vardır. Yalnız kaldıkça memleketi düşünüp hıçkırıklara boğulmak bile ne kadar tatlı gelir. Orayı düşündüm ya.. Orası için ağladım ya.. çoğu zaman gözyaşları yanaklarımızdan sızar, hasret ateşinden gönlümüz kararır da bir hıçkırığı bile hasret çekene fazla gördüklerinden ağlayamam. o hasret ateşine birkaç damla su serpmeme mücadele etmezler. O tadı bile gurbette olana çok görürler de ondan.

Her ayrılan geri döneceği günü bekler durur.. Tıpkı denizden ayrılan suyun tekrar denize karışacağı günü beklerken, kıvrıla kıvrıla aktığı dere yatağında, engellerden taşıp, şelalelerden hasret ateşiyle kendini aşağı attığı gibi.

Bazan oyuna meşgaleye dalar unuturum hasretimi, gurbette olduğumu. Ama akşam olup herkes evine sevdiklerinin yanına gitmiyor mu? O zaman kalakalırim akşam karanlığının insanları süpürdüğü caddelerde, sokaklarda, yine hasretin eline düşen gönlümle yapayalnız.

Ne kötüdür o an. Ne kötüdür yalnızlık hissi. Ne kadar zalimdir o acı tebessümlerimin sebebi memleket hayalleri. Gündüzleri yüzüm gülerken, gece

olunca mehtap bile kendini, yalnızlığını unutup benimle birlikte benim hasretime ağlar.

Hasret, ayrılık türküleri hepimize gurbetteyken tatlı gelir. O zehir zemberek türkülerin içinde hep kendimi buluveririm. Boğazımdaki hicıkrık düğümleri çözülür o zaman. ellere bakarım; annesini, kardeşini, sevdiklerini kucaklayanlara bakarım da, yalnızlığın soğukluğundan tüyerim diken diken olur. O yalnızlığı eşi benzeri yok sanırım. Çünkü o benim yalnızlığım, benim gurbetimin, benim hasretim. Kavuşmalar, kucaklaşmalar ve neşe de ellerin oldu sanırım. Ağlarım.

Çoğu zaman bir ağacı, gökteki yıldızları, bir karıncayı arkadaş tutarım da, hasretimi özlemlerimi anlatırım onlara. Penceredeki bir fesleğen hep göz yaşlarıma şahitlik eder. Gece lambası göz yaşlarıma mendil olur, kimi zaman bunlara bile hasret çekerim de yalnızlık denizinde dibe vururum.

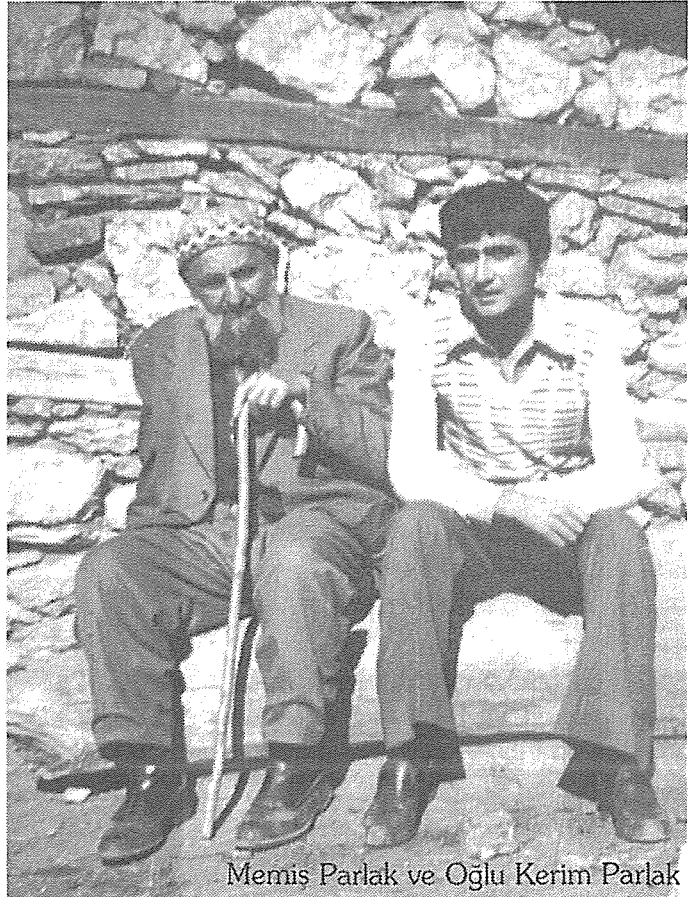
Hani o türkü vardır ya "Annemin bir yelkeni olsa binse de gelse" "Babamın bir atı olsa binse de gelse". O türkü hep ta derinden vurur beni. Özlemlerimi anlatır çünkü. Ama gelmezler, gelemeyiz biliriz sevdiklerimiz. Gelebilselerdi hiç hasret çeker miydik? Kavuşma ümidi benim için bu yalnızlık denizinde cankurtaran simidi olurdu. Ama o ümit de yok. Ben onlara gidene kadar hasret beni dağlayacak.

İnanır mısınız hasret çektiklerimin yanındayken bile hasret ateşim küllemez. Çünkü ayrılığın koyu gölgesi elbet yine düşecektir üzerime. Ayrılık vakti yeniden geldiğinde ne yapacağımı düşünürüm. Aklımdan hiç çıkmaz.. Kavuşmalarımın sevincini bile hasret korkusu yüzünden tam yaşayamam. Hani derler ya "Hasret bir ömür sürer kavuşmak bir dakika" Gerçekten de öyle gelir bana.. Neredeyse yeniden hasret çekeceğim için kavuşmalardan bile vazgeçesim gelir. Öyle bir kucaklarım ki anamı kardeşlerimi, sevdiğimi, gören hiç ayrılmayacağız sanır.. Öyle bir gider, gezer otururum ki hasret çektiğim çimenliklere, kırlara, gören hiç oradan gitmeyeceğimi sanır.. Kolay mı? hasretini çektim, günlerce. Onları, oraları düşünerek yandım.. ağladım..

Hasret bitip kavuşmaya giderken, bitmez o memlekete giden kısacık yollar, otobüs ne kadar yavaş gider. Yine de, o memlekete beni götüren ne güzel şöfördür. Sanki kardeşim kadar severim

onu. Daha hızlı, daha hızlı sür derim içimden.. Ben uçursem, kavuşursem isterim. O yolculuk bile ne kadar tatlı gelir bana, çünkü sonunda kavuşma var. O otobüs; kuru otların yağmur bulutudur. O şöför; yuvasından düşmüş, kanadı kırık kuş yavrusunu, ağacın üzerindeki yuvasına yeniden koyan "merhametli el" dir benim gözümde.

Ama ayrılık vakti gelip çatığında, ne de hızlı uzaklaşır otobüs memleketimden, beni alıp gurbete giderken.. Oysa benim gönlümün eteği, hala memleketimin dikenlerine takılı kaldı, oysa benim su içtiğim bardak bile daha kurumadı. Ne de tez geldi çatı ayrılık yeniden? Geride kalanlar bana, ben onlara hasret. Bu ayrılık neden neden? Bu göz yaşları tane tane ayrılığı anlatmada, şu arkamdan sallanan eller yine aylar boyu hasret çekeceğimi müjdeliyor. Arkama baktığımda ufukta küçülüp giden memleketimin silueti, gönlümde giderek büyüyen hasret ateşinin sebebi. "Ama gurbetin bileti ben kendim aldım. Hasretin kapısını yine ben araladım" diye düşünürüm.. Ama yine de beni memlekettten gurbete götüren otobüse, şöfürüne "zalim" gözüyle bakmaktan alamam kendimi.

Memiş Parlak ve Oğlu Kerim Parlak

GİRİŞ KAPISI

Hüseyin VAROL

Geceleyin geç vakitlerde hiç mezarlıktan geçtiniz mi?

Gecenin sessizliğinde başkuşların adeta çığlık atar gibi ötmeleri korku filimlerindeki gibi adeta insanı ürperter korkutur. Ben böyle zamanlarda İhlas Süresini defalarca okurum genede korka korka geçerim insan oğlu bir korku aklına geldiği zaman okuma ihtiyacı Kur'an'a sarılma ihtiyacı duyar.

Aslında bu her zaman böyle olması lazım. Birgün bu korktuğumuz çukura getirmeyecekler mi? Her an hazır olmalıyız.

Geçen gün Baki dayı geldi. Omarın Baki Hüseyin çalışıyormusun hayır dedim gel öyleyse çalışalım her zaman demirde mi çalışacaksın biraz da komprasörde çalış dedi peki dedim zaten işimde yoktu iyi oldu. Sabahleyin Kılışlı Baki'de geldi arabaya bindik yola koyulduk. Nereye gidiyoruz biliyor musun yo nereye gidiyoruz. Mezarlığa mezar kazmaya olsun bakalım bir değişiklik olur. Mezarlığa vardık, bazı kişiler aile mezarlığı almışlar etrafını çevirip mezarlarını kazdırıp hazırlatıyorlar. Ne tuhaf şey sanki ölmeden ölüyorlar ölümü bekliyorlar diye düşündüm ama yanlış düşündüğümü sonra anladım.

İkinci gün yine başladık kazmaya öğlen olmuştu yemeği yedik biraz geçmişti. Sonra abdest alıp namaza durdum. Nedenise ben namazı hep vesveseli kılarım imanımın yazıflığından mıdır nedir ama ama o gün değişik bir heyecanla namaz kılmıştım ve ellerimi açtım düşünmeye başladım kırk yedi yılın bana yüklediği dağlar gibi günahlar çıktı karşıma. Nasıl hesap vereceğim huzura ne yüzle geleceğim kapkara bir defterin verileceğini düşündüm. Nerede ne yaptysam filim şeridi gibi gözümün önünden geçmeye başladı. Hangi yüzle geleceğim. Nasıl yatacağız bu korkunç çukurda. Tekrar başladık çalışmaya bir mezar daha tamamladık. Baki dedim Kılışlı Baki'ye ben şöyle bir yatayım bakalım bana uygun mu Baki dayı dün ben birine yattım tam bana göreydi dedi. Bende sağ yanımız üzerine şöyle bir uzandım ne de olsa insan biraz ürperiyor. Sanki o anda münkir nekir melekleri gelip Rabbin kim diyecek gibi oldu Çarşamba günü Alanyalı Hacı Mehmet'in mezarını kazmaya başladık iki tane mezar kazılacaktı karısına ve kendisine Hacı abi dedim nasıl bir duygu ölmeden mezar kazdırmak. Dün dedi sizle konuştuğumda inanın ayaklarım titri-

yordu. Şimdi biraz rahatladım. İkindiye doğru mezarların kazımı bitmişti. Hacı Abi dedi güzel mezar oldu sansın varmış yatda şöyle bir boyuna bir bakalım Hacı Mehmet bir iki andız dalı kesti biraz çiçek toplayıp başucuna koydu ve mezarı uzandı. Çok duygulanmışım ağlamamak için kendimi zor tuttum çıktı yukarı Hacı Abi dedim ne hissettin dünkü korkum yok demekle yetindi.

Hazırlıksız buraya gelinmez bir ülkeden diğer bir ülkeye giderken bile kapılar vardır bu kapılardan pasaportun olmazsa bir eksiğin olursa geçemezsin. Bu kapı öyle değil bu kapıda geçiş var pasaportlar işlemler içerde sorulur.

Bir cenaze arabası gelmişti arkasında ağlayanlar sessiz yürüyenler dünyadan bi haber olanlar. Baktım arabada son görev diye yazılıydı. Defin işlemini bir yarış edasıyla hemen bitirilince herkes dağıldı gitti. Bu belki ölen için son görevdi ama görev bitmeyecek devam edecekti. Bu cenazenin arkasından giden değişik insanlar vardı saçları uzun arkadan bağlı kulakları küpeli erkekler başının üstüne uydurma bir eşarp koyup başlarının yarısı açık kadınlar siyah daracık giydikleri pantolonla çıplaktan daha çıplak kadınlar daha mezarlıktan bile çıkmadan eşarpları çantalarına yerleştirmişlerdi bile. Bu insanlar Allah'ı mezarlıktamı anıyorlar acaba. Bakakalmıştım bu garip insanlara belki fatiha bile okumasını bilmeyen bu insanlar ellerini yüzüne süren çıkıyordu dışarıya acaba hiç ölmeyeceklerini mi sanıyorlardı.

Bir an vay bu milletin haline bu insanları bu hale getirenlere diye düşündüm. Allah cümlemizi islah eylesin, doğru yoldan ayırmasın. Amin

MERHABA

Halis YAZICI

Ölüm ve ayrılık acılarının verdiği duygularla be-
şikten mezara hayatımın çok küçük özetini ma-
nilerle dile getirmeye çalıştım .

Bir cenin ananın rahmine düşer
Dokuz ay dokuz gün on dakika geçer
Şu fani hayata gözünü açar
Ana baba sever canım merhaba

Çocukluk dönemi altıyı bulur
Yedinci yaşında öğrenci olur
Sekiz sene sonra on beşi bulur
Onaltı onyeddi gençlik merhaba

Onsekiz ondokuz yaşına değin
Altmış beş mart ayı on yedinci gün
Törelere göre yapılır düğün
Bundan böyle mutlu günler merhaba

Yirmüç mart ayı altmış altıda
Kızım sevgi eşim bana elveda
İstanbul Sarıyer ayazdağında
Vatan hizmetime asker merhaba

Gözlerimin yaşı akar sel olur
Gurbet ellerine düşen el olur
Söyliyeğim sılam nerden görünür
gündüz hayal gece düşler merhaba

Yirmi dörtay hizmet verir vatana
Yaşın yirmi iki haberin ola
Teskereyi alıp çıkınca yola
Hadim Taşkent Çetmi Köyüm merhaba

Beşkurş param yok geldim askerden
Oğlanı ayıma adetlerinden
Karında alda çık git evimden
Hatipler odası evim merhaba

Bu vakıf mekanda durulmaz gayri
Birşehir yerine göçelim bari
Efendim cebinde haçlığın vammı
Niğidin kamçısı borçlar merhaba

Altmış sekiz eylül ayın sekizi
Yaranlar toplandı uğurlar bizi

Ya görürüz ya da gömüyoruz sizi
Antalya iline göçler merhaba

Beşkurşaya yetmez idi gücümüz
Bir kamyonu yüklendi de göçümüz
Eşim ile kızım sevgi üçümüz
Elele tutuştuk yollar Merhaba

Antalya iline geldiğim zaman
Fakirlik sineme çöktü elaman
Dertlerimi tektek sıralıyamam
Demediğim gizli sırlar merhaba

Başlar mücadele geçim savaşı
Ev sahibi kıra ister ay başı
Kazarsan toprağı kırsan taşı
Kazma kürek balyoz işler merhaba

Ayırım ayırım oldu bizim yolumuz
Böyle nice olur bizim halimiz
Hak nasip ederse yine geliriz
Gelipgeçtiğimiz yollar merhaba

Toroslardan aşar gider yolları
Aşkımdan bizim elin gülleri
Hadim Taşkent boğaziçi köyleri
Bizi hatırlayan dostlar merhaba

Çileli doğumşu annelerimiz
Günden güne artar kederlerimiz
Böyle yazılmıştır kaderlerimiz
Kadere inanan kullar merhaba

Gönül hep gidersin yolun neredir
Kocamak bilmesin yaşın nerededir
Bülbül figan eder afı güledir
Bülbülün mekanı güller merhaba

Dağlar arasında uzanır yollar
Tufanda boranda aşılmaz beller
Sarı çiçek nevrüz sümbül laleler
İlkbahar gelende yazlar merhaba

Arzuladım, vatanımı, elimi
Seherin vaktinde esen yelini
Papatya süslenmiş çimenlerini
Mor çiçekler açar kırlar merhaba

Acı çeken yazar acılı sözler
Ne için ağlıyor yaşlı gözler
Maslahatın nedir mahsundur yüzler
Yavrusun yitiren doslar merhaba

Kimi yola çıkar bahar selinde
Kımleri yanar nar ateşinde
Eyüp Nebiyullah Kenan elinde
Onu ömek alanlara merhaba

Bu gönülki gezer gezer yorulmaz
Yürek yarasına sargı sarılmaz
Kervan yürümeden menzil bulunmaz
Hakka teslim olan kullar merhaba

Gördüm ki cihanı alem dertlidir
Bir ah çeksem dağı taşı eritir
Sabre delim yoldaş mevla kerimdir
Yüreği yaralı eşim merhaba

Karşılmaz bari hüdam işine
Neler geldi ne gelecek başına
Ana yurdun toprağına taşına
Boğaziçi köylerine merhaba

Günüm böyle geçti otuzüç yıldır
Hesap ettim yaşım elli altıdır
İşte bu geldiğim yolun sonudur
Gemi yükün aldı kaptan merhaba

Yazıcıoğlu yazar acı üstüne
Veda eyler yaranına dostuna
Uzatırlar tenişirin üstüne
Keçenimi saran doslar merhaba

Kulun Halis gayri sözü bitirir
Ezraile emanetim verilir
Kafenim kesilir mezar kazılır
Sağ yanına yatan tenler merhaba

Çetminin Sesi okurlarına ve tüm Çetmililere ar-
mağanımdır
Saugularımla

DÜŞENEN İNSANLAR İÇİN SADECE MERAK

Eğer birgün Peygamber Efendimiz (S.A.S.) ziyaretimize gelse. Yalnızca birkaç günlüğüne aniden çalsa kapımızı, Merak ediyorum neler yapacağımızı...

Biliyorum, böylesine şerefli bir konuğa açacağımızı, En güzel odamızı.

Ve O'na sunacağımız tüm yemeklerin en iyisi olacağını, Ve inandırmaya çalışacağımızı, O'nu evimizde görüyor olmaktan mutlu olacağımızı Ve gerçekten de, evimizde O'na hizmet etmekten haz alacağımızı...

Fakat söyleyelim şimdi.

Efendimizi (S.A.S.) evimize doğru gelirken gördüğümüzde, O'nu kapıda mı karşılayacağız?

Yoksa O'nu içeri almadan önce.

Aceleyle bazı dergileri gazeteleri saklayıp,

Yerine Kur'an'ı mı koyacağız?

Peki hala Amerikan filmlerini seyredecek miyiz Tv'de?

Ya da kapatmaya mı koşacağız, O bize kızmadan önce?

O'nun işitmediğini umarak radyoyu da mı kapatacağız?

Kimbilir belki de ağzımızdan hiç çıkmamış olmasını dileriz. Hatırlayabildiğimiz, en son kaba ve çirkin kelimelerin. Dünyalık müziğimizi saklayacak mıyız?

Ve bunun yerine ortalığa hadis kitaplarını çıkaracak mıyız?

Hemence içeriye girmesine izin vermeyecek miyiz?

Yoksa telaşa sağa sola mı koşturacağız?

Merak ediyorum;

Eğer Peygamber Efendimiz (S.A.S.) bir kaç günü bizimle birlikte yaşasa. Yapmaya devam edecek miyiz her za-

man yaptığımız şeyleri? ailemizdeki sohbet ortamı eski eski halini koruyacak mı?

Her yemekten sonra sofraya duası etmeyi zor mu bulacağız?

Hiç yüzümüzü asmadan her vakit namazını kılacak mıyız? Ve sabah namazı için her sabah yataktan, Erkenden fırlayacak mıyız?

Peki ya; yine söyleyecek miyiz, aklımızın ve ruhumuzun beslendiği şeyleri?

Şöyle soralım ya da.

Gideceğimiz her yere Peygamber'i de götürebilecek miyiz?

Yoksa birkaç günlüğüne değişecek mi planlarımız?

Tanıştırmaktan onur duyacak mıyız?

En yakın arkadaşımızı O'nunla?

Yoksa hiç karşılaşmamayı mı umarız,

Peygamberimizin ziyareti bitene kadar?

Şimdi söyleyelim açık yüreklilikle

O'nun kalmasını istermiyiz bizimle?

Sonsuza dek hep birlikte

Ya da rahat bir nefes mi alacağız,

Ziyareti bitip gittiğinde?

Gerçekten bilmek ilgi çekici olabilir değil mi?

Bilmek ve düşünmek.

Eğer bir gün, Peygamber Efendimiz (S.A.S.) ziyaretimize gelse ne yapacağımızı?...

HOLDİNGLERİMİZ

M. ALİ UÇAR'LA
BAŞBAŞA

-M.Ali Bey bize biraz kendinizi tanıtır mısınız?

1968 Konya Taşkent- Çetmi doğumluyum. Konadya Holding bünyesine bağlı diğer şirket yöneticileri gibi küçük yaşlardan itibaren ticaretin içerisinde yetiştim. 1990 yılında Uçaroglu Tekstil Firmasını kurdum. İçerisinde yaşadığım Konya'daki Selçuklu Medeniyeti ile yoğurulan iç dünyam beni büyük hedefleri olan bir insan haline getirdi. onların yaptıkları çalışmaları araştırınca o dönemde de Anadolu'nun ve Konya'nın bir ticaret ve finans merkezi olduğunu gördüm. Bütün bunlar beni yaptığım ve yapacağım çalışmalarda milletime ve insanlığa en iyi hizmeti sunmayı bilinç altına yerleştirildi. Bu düşüncelerle KONADYA HOLDİNG'i genç müteşebbislerle kurduk. Şu anda KONADYA HOLDİNG Yönetim Kurulu Başkanı görevinde bulunuyorum.

-Konadya Holding ne zaman kuruldu?

Konadya Holding 2000 yılının Haziran ayında KONYA ANADOLU YATIRIM adı altında yurt dışındaki fonları Türkiye'deki projelere aktarmak üzere günümüz koşulları da dikkate alınarak iş hayatına başladı.

-Holdingin yapısı hakkında bilgi verir misiniz?

Konadya Holding Klasik Holding örgütlenme-

sinden çok farklı bir sistemle kurulmuştur. Kuruluş şekliyle, kuruluş sermayesiyle bakıldığında en güçlü holdinglerin arasında yer almaktadır. Bünyesindeki firmalarla organik bağları vardır. Bu firmaları, gelişim aşamasında finanse etmekte, Hollanda'da kurulma aşamasında olan İç ve Dış Ticaret Şirketleriyle Holding'in ürettiği mamüllerin Avrupa'ya pazarlanmasını ve küresel ekonomik ilişkilerimizin sağlıklı yürütülmesine sağlamayı hedeflemektedir. Holding'e bağlı bulunan kuruluşlar, yabancı bir firmayla ticaret yapar gibi teklif usulüyle çalışmaktadır. Ayrıca, Holding'de merkezi yönetim bulunmamakta ve fon yönetimine dayalı bir sistem benimsenmektedir.

-Konadya Holding'in radikal bir yapısı var. Bu türlü bir yapılanmanızdaki hedefleriniz nelerdir?

"Konya'daki diğer holdinglerin çektikleri sıkıntıları gözönüne alarak yeni bur strateji belirlememiz gerekiyordu. Ayrıca yeni düzenlenen kanunları da göz önünde tutarak yapılanmamızı tamamladık. Yapı olarak çağdaş ve modern bir işletim anlayışını Global ekonomik dengeler çerçevesinde benimsemiş bulunmaktayız.

- Konadya Holding'in şirketleri hakkında bilgi verir misiniz?

Konadya Holding'in bünyesinde GümüşPar Otomotiv, Uçaroglu Tekstil, Fayman Tekstil, Yıldızhan Taşımacılık, Hasgümüş otomotiv, Konadya Altın-Döviz, Konadya iç ve DışTicaret, Onka Eğitim ve Rakkım A.Ş. ve Irmak Reisen'den oluşan 9 şirketi bulunmaktadır. Bu şirketlerin 6 tanesi çalışır vaziyette 3 tanesi de kuruluş aşamasındadır.

-Türkiye pazarında nasıl bir hedefiniz bulunmaktadır?

Türkiye uzun yıllar dışa bağımlı ekonomiden kurtulamadı. Lakin son dönemde yeni atılımlar yeni projeler Türkiye'nin ufkunun genişlemesini sağ-

ladı. Türk Milleti tasarruflarını yatırımlara dönüştürmeyi öğrendi ve bu noktada Holdingler kuruldu. Ülkemizdeki geri kalmış ve atıl durumdaki sektörlerin canlandırılması için bir finans kaynağı oldular. Bu da ülke içersindeki pasif vaziyetteki işletmelerin fiilen çalışır duruma ulaşmasını sağladı. İşte bu bağlamda Konadya Holding, şirketlerini en verimli biçimde çalıştırarak, Türkiye ve dünya pazarlarına hakim olmayı kendine şiar edinmiştir.

-Avrupa nasıl bir strateji izliyorsunuz?

İstatistiklere göre, Almanya'da Türklerin sadece Merkez Bankasında 50 milyar marklık tasarruflarının bulunduğu bilinmektedir. Bu tasarrufların Alman ekonomisi içinde Türklerin kurduğu işletmelere akmaya başladığı ise bilinen başka bir gerçektir. Bu da bize Avrupa'daki Türk vatandaşlarımızın artık ülkelerinin refaha kavuşması ve gelişmesi için ellerinden geleni yapmakta olduklarını göstermiştir. Bu düşünceden cesaret alan Konadya Holding, Avrupalı vatandaşlarımızın da tam desteğini alarak bünyesindeki şirketleri Avrupa'da tanınan ürettikleri mallar itibarı ile rağbet gören birer firma haline getirmeyi hedefliyoruz. özellikle Avrupa'da kuracağımız yeni şirketlerle bünyemizdeki mevcut şirketlerin tam bir koordinasyonunu sağlayarak yapımızın enternasyonal şekle girmesi stratejisini güdüyoruz.

- Konadya Holding'in bundan sonraki yatırımları ne olacaktır?

KONADYA HOLDİNG olarak Anadolu'nun önemli bir tarımsal üretim merkezi olduğu gerçeğini düşünerek tarımsal teknolojiye ve tarımsal üretime yeni yatırımlar yapma hedeflerimiz bulunmaktadır. Ülkemiz tarım mallarının dünya pazarlarına evrensel normlarda sunma ve bu noktada gerekli alt yapıyı hazırlama düşüncemiz de mevcuttur. Ayrıca insana yapılan yatırımın uzun vadede en büyük getiriyi sağlayacağına inandığımız için eğitime büyük yatırımlar yapmayı hedefliyoruz. Bu noktada özel okulların yanısıra ihtiyaç duyabileceğimiz, kalifiye ve uzman insan kadrosunu da kendi eğitim kurumlarımızda yetiştirmeyi düşünüyoruz.

Bunlardan başka kuracağımız tesislerimizde tüm tarım ilaçlarının üretimini hedeflemekteyiz.

Bunun dışında Anadolu'da oluşturacağımız Entegre Tekstil Tesislerimizle özellikle dünya piyasalarına açılma düşüncesini de taşımaktayız. Uçaroğlu Tekstil'i lüks erkek giyiminde Fayman Tekstil'i ise ev tekstilinde bir numara yaparak marka haline getirmeyi hedef seçmiş, "Avrupa'ya adımızı yazdıracağız" diyerek çıtasını yükseltmiştir.

-Konadya Holding'in diğer Holdinglerden farkı ne?

Türkiye uzun yıllar dünya ekonomisine kapalı kaldı. Yıllar boyu büyük firmalar devlet desteği ile ayakta kaldılar. ve her fırsatta kendi çıkarları doğrultusunda kararlar alıp ülkenin dışa bağımlı olmasında büyük rol oynadılar. Son 10 yıldır Türk Milleti ekonomik alanda bir uyanışa geçti. Ve sermayelerini yatırıma dönüştürmeye başladılar. Bunun öncülüğünü ise Konya yaptı. Şimdi Konya tam bir sanayi ve yatırım şehri haline gelmiştir.

Bizler klişeleşmiş Holdingcilik anlayışı ile artık ekonomik hedeflere tam anlamıyla varılamayacağını gördük. Adımlarımızı atarken ütöpik düşüncelerimizi verili alanda yürüme ile birleştiriyoruz. Bir adım atarken ütöpik düşünüyoruz. Yatırımlarımızda ve düşüncelerimizde sığ düşüncelere yer yoktur.

Popülaritemizi yüksek tutup vizyonumuzu hep bir adım önde götürmeye çalışıyoruz. Çalışanlarımızın motivasyonunun ve iş azimlerini en yüksek seviyede olması için çaba sarfediyoruz. Onları, bir işçi ya da memur gibi görmüyor, onların da çalıştıkları şirketleri kendi şirketleri gibi sahiplenmelerini istiyoruz. Modern işletmecilik anlayışını benimseyerek çalışmalarımızı mesai saatleri ile sınırlı tutmuyor, her ortamda ve her zaman yeni fikirler üretiyoruz. Buna örnek olarak Holding bünyesinde matrix organizasyonu benimseyerek, Amerikan işletme anlayışı uygulamak istiyoruz.

-M.Ali Bey bize vakit ayırdığınız için çok teşekkür ederiz.

Bize kendimizi ve yapımızı halkımıza anlatma fırsatı verdiğiniz için esasen biz teşekkür ederiz. Ayrıca bizde Konadya Holding olarak Çetmi'nin Sesi Dergisi'ne yapmış olduğu kültür ve medeniyet hizmetinde ve yayın hayatında başarılar diliyorum.

ÇOCUKTA DİN EĞİTİMİ

Pınar ÜSLA

"İnsan ölünce bütün hayır işleri ve ibadetleri kesilir ancak şu üç şey dışında amelleri devam eder: hastane, okul, mescid, çeşme, köprü gibi devamlı ve ömürlü hayırlar, kendisiyle İslam ümmetinin istifade ettiği ilmi eserler ve kendisine dua eden hayırlı evlad" (tecridi sarih terc.4/592)

Evet hadiste de işaret edildiği gibi hayırlı evlad herhalde anne baba için çok önemlidir. Çocuğu hayırlı bir şekilde yetiştirme işi anne ve babanın görevi olduğuna göre ve eğer öldükten sonra da amellerinin devam etmesini istiyorlarsa bu konuda gerekli hassasiyeti göstermelidirler. Bu konuda kendilerini yetiştirmelidirler ki çocuklarının yaptığı hayırlı işlerden nasiplenebilsinler. Şu hadis-i şerif de bu konuda anne ve babaya düşen vazife hakkında güzel bir açıklama mahiyetindedir:

'Her doğan çocuk muhakkak İslam fıtratı üzerine doğar. Sonra anne ve babası onu Yahudi veya Nasrani (Hristiyan) veyahut Mecusi yaparlar" (tec.sarih terc.4/464; hadis ans.1/148)

Yani her doğan çocuk boş, bembeyaz bir kağıt gibidir, ebeveyni onu safha safha terbiye ve eğitim için işler. Bu, öncelikle çocuğun kulağına okunan ezan ve kamet, verilen güzel isimle başlar, bundan sonra çocuğa iman esasları öğretilmeli, daha sonra Kur'an ve diğer şeyler. Temyiz yaşına gelince ise namaz kılması emredilmelidir. nasıl ki çocuk doğunca ona ilk ay ne yedireceğiz, 6. ay ne yedireceğiz diye çocuk doktorlarına danışılıyorsa, terbiye ve eğitimde de ehil kimselere gidip nasıl terbiye vereceği danışılmalı ve ona göre de hareketler kontrol altına alınmalıdır.

Terbiyede en önemli ve birinci şart örnek olmaktır. Acaba anne ve babalar hiç düşünüyorlar mı çocuğum neden söz dinlemiyor diye? Çocuğumuza namazını kıl, verdiğin sözleri tut, yalan ve çirkin sözler söyleme, asi olma gibi nasihatlar veriyor ama biz bunlara hiç uymuyorsak tabii ki bunların semeresini de beklememeliyiz. Çocuğumuza söz veriyor sonra "aman o çocuk boş ver" diyor kendi namazlarımıza riayet etmiyorsak, yani biz yaşamıyor fakat "yaşa" diyorsak, onun bize olan güvenini sarsmış oluruz ve bir daha da asla tamir edemeyiz.

Hepimizin bildiği bir menkıbe vardır. İmam-ı Azam devrinde bir çocuğa bal dokunuyordur, çocuğa "yeme" tavsiyelerine rağmen, o yine de bal yemeye devam eder. Bir gün çocuğu İmam-ı Azam'ın yanına getirirler ve "bu çocuk bal yiyor, biz yememesini istememize rağmen o yemeğe devam ediyor" derler. Hz. İmam: "götürün bu çocuğu 40 gün sonra bir daha getirin" der. 40 gün sonra getirilen çocuğa bal yememesini tavsiye eder ve çocuk kalkarken babasını elini öper, "bir daha bal yemeyeceğim" der. Oradakiler niçin 40 gün beklettiğini sorunca İmam: "Siz çocuğu bana getirdiğiniz gün ben bal yemiştım. Eğer kendim yaptığım bir şeyden onu vazgeçirmeye çalışsaydım nasihatım tutmayacaktı. Bu 40 gün içinde ben onu vücu-

dumdan atıp öyle nasihat etmek istedim" der.

Evet dilimiz doğru söyler fakat davranışlarımız bunun aksini yaparsa hiçbir nasihatımız geçerli olmaz. Allah korusun çocukların dinden uzaklaşmasına bile sebep olabiliriz. Bu yüzden anne ve baba kendi yaptıkları ibadetlere, şahsi vazifelere çocuklarının dini eğitimin tercih etmek ve onlarla özel olarak ilgilenmelidirler. Zamanında ne verisen o çocuğun zihnine kazınır ve unutulması kolay olmaz.

Aile, terbiyeden en birinci mekteptir. İslamın yaşandığı bir ailede doğup büyüyen çocuk İslamı yaşayarak öğrenecektir. Günde anne ve babasının kalkıp 5 vakit namaz kıldığını, Ramazan'da oruç tutup, zekat verdiğini gören çocuk örnek alacaktır, zihnine bu davranışlar nakış gibi işlenecektir. ayrıca onun yediği bir baba cehennem zakku mu gibi bir gün baş ağrıtır ve şeytana kapılarını açmış olur. Böylece neslin de fesadı başlamış olur.

"Çocuğun babası üzerindeki haklarından biri de terbiyesini güzel yapmaktır" hadisiyle de belirtildiğine göre çocuğun güzel terbiye alma hakkı onu hayata mükemmel olarak hazırlanmasıyla, bütün mükellefiyetleri yerine getirebilecek şekilde yetiştirilmesiyle yerine getirilmiş olur.

Eğer bir çocuk;
Sürekli eleştirilmişse,
Kınama ve ayıplamayı öğrenir.
Kin ortamında büyütülmüşse,
Kavga etmeyi öğrenir.
Alay edilip aşağılanmışsa,
Sıkılıp, utanmayı öğrenir.
Devamlı utandırılarak terbiye edilmişse,
Kendini suçlamayı öğrenir.

Eğer bir çocuk,
Hoşgörü ile yetiştirilmişse,
Sabırlı olmayı öğrenir.
Desteklenip yüreklendirilmişse,
Kendine güven duymayı öğrenir.
Övülmüş ve beğenilmişse,
Takdir etmeyi öğrenir.
Hakkına saygı gösterilerek büyütülmüşse,
adil olmayı öğrenir.
Güven ortamı içinde yetiştirilmişse,
inançlı olmayı öğrenir.
Kabul ve onay görmüşse,
Kendini sevmeyi öğrenir.
Aile içinde dostluk ve arkadaşlık görmüşse,
Bu dünyada mutlu olmayı öğrenir

DOĞAN CÜCELOĞLU

Ekmeksiz kalırsanız pasta yersiniz, ya Kur'an'sız kalırsanız neylersiniz

Mustafa İSLAMOĞLU

Arap dilinde, gelen konuğun önüne çıkarılan mükellef sofraya nüzul"denilir. İşe bakın ki, Kur'an'ın inişine" de nüzul" denir.

Çünkü Kur'an, insanlığa indirilmiş bir Allah sofrasıdır. Yüceler yücesi Yarattıcı, insanlığa tenezzül"buyurmuş, insanı muhatap almış, insana hitap etmiş ve insanla öze bir diyaloga girmiştir.

O bir gök sofrasıdır ki, insanı, ağzını dayadığı yalancı memeleri bırakarak gürül gürül çağlayan rahmet kaynağı vahye davet eder. Kur'anın insana verdiği gıda, akleden kalbin gıdasıdır: İnsanın karnını doyurmak ona saatlerle sınırlı bir ikramdır, servet ve bilgi vermek ömürle sınırlı bir ikramdır. Fakat, Allah'ın yeryüzündeki konduğu olan insana indirilmiş"Kur'an sofrası, ebedidir, bitimsiz bir ikramdır.

Beden gıdasız kalırsa, kapasite kaybına uğrar, sonunda yetersiz beslenmeden gider. Fakat insan, sınırlı bedenini beslediği halde sınırsız ruhunu, yüreğini ve bilincini beslemezse; iman yetmezliğinden gider: insanın manevi ölümü, gerçek ölümdür; o artık bir dik sürüngendir:ömrünü yatakhane, yemekhane, abdesthane ve işhane arasında geçirmeye mahkum bir hortumdur.

Allah'ın insana tenezzülü"olan vahiy, aslında insana inen bir anlam"dır. İnsan-Allah ilişkisi, aslında insan-anlam ilişkisidir. Yani ki, allah demek anlam demektir;Allah'ı olmayanın anlamı"olur mu?Anlamı olmayan bir hayatın kendi başına değerinin, bir amipin, bir solucanın, bir atsineğinin 'yaşam' değerinden daha fazla olduğuna ilişkin ikna edici bir delili olan varsa beri gelsin.

Kur'an, müminler için şifa, zalimler için hüsrandır.

İşte tam da bu yüzden, Kur'an'la insanın buluşması tohumla toprağın buluşması gibidir, etle tırnağın buluşması gibidir. Dahası, insanın yabancılaştığı, kavgalı hale geldiği öz benliği ile buluşmasının, bilişmesinin, tanışmasının ve sarımasının ta kendisidir. Çünkü Kur'an, ideolojilerin beşeri manifestoları gibi insanı kendine çağırır; insanı insana, yani benliğine çağırır.

İnsanı Kur'an'sız bırakmak, tohumu topraksız, toprağı yağmursuz, eti tırnaksız bırakmakla eşdeğerdir. Mikropları kuluçkaya yatırıp aşılari ve ilaçları yasaklamaktadır. Ahmet Taşgetiren tepelere seslenerek bir çocuğun Kur'an okumasında ne mahzur olabilir ki?" diye soruyor.

Ah, Sevgil Taşgetiren! Elbette birileri için bir çok mahzuru var. Muhal farz güneşin kaderini yarasaların eline verseniz, hangi gerekçeyle güneşi mahkum derlerdi dersiniz? aydınlıktan rahatsız oluyoruz!diye değil mi? Buğdayın kaderini bırıklıkların eline verseydiniz. buğdayın ipini çekerken ne gerekçe üretildirdi?Beni rahatsız ediyor!demezlermiydi?İşte bu da öyle. Çünkü Kur'an, kendi ifadesiyle

iyile Mü'minler için şifadır, zalimlerin ise yalnızca hüsrânını artırır."

Bu millet bundan daha zor günler gördü geçirdi. Samanlıkta Kur'an öğrettiği elif cüzünü bir suç aleti gibi köşe bucak sakladığı, Kur'an öğretiyor iddiasıyla insanların sorgusuz sualsiz götürülüp falakaya yatırıldığı, mahkum edildiği dönemler...

O, yerin demir, göğün bakır olduğu kurak mevsimlerde, zor zaman kor mekan demeden evladına Kur'an öğreten bu millet, her şeye rağmen o yıllarla kıyaslanamayacak olan şu dönemde mi Kur'an'sız bırakma operasyonuna kurban gidecek?Hayır buna boyun eğen manen intihar etmiş olur.

Söylersiniz;her evin Kur'an okulu olmasının önünde ne mani var?

Kendi çocuklarınızın yanına apartmanınızın, sokağınızın, mahallenizin sakinlerinin çocuklarından üç-beşini de katıp neden Peygaber'in şu muştusuna nail olmayasınız:

En hayırlınız Kur'anı öğrenen ve öğreteninizdir."

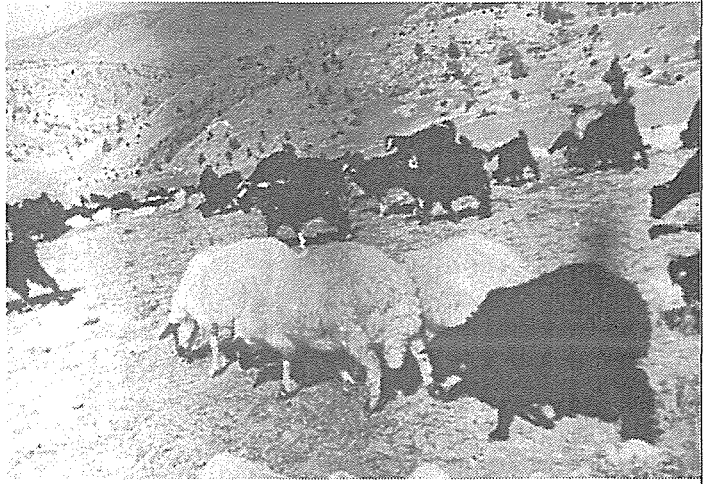
Yu öğrenen ol, ya öğreten, ya da dinleyen:Sakin dördüncü-sü olma, helak olursun!"

Herkes, kendisinin 'kaçıncı' olduğunu gözden geçirsın.

KUR'AN'IN DİLİ BÜLBÜLÜN DİLİ!

Anlamadığı halde ille de aslı dilinden Kur'an öğrenmenin ne manası var efendim? gibi suyuna tirit bir söylemi de, Paris'e gönderin monsieur"ler yesin Londraya gönderin Sir"ler yesin; ama siz yemeyin.

Ve deyin ki;behey gafil! Kur'anın iki dili vardır: Biri beşeri diğeri tabii Beşeri dili Arapçadır ve anlamı bilinerek anlaşılabilir. Kur'anda asıl anlaşılacak içindir.Kur'anın tabii dili ise; diller üstü bir dildir. O kelimelerle ifade edilemez bir dildir. O tıpkı bir ormanın uğultusu, bir ırmağın şırlıtısı gibidir:hiç bir dile tercüme edilemez, hiç bir kelimeyle izah edilemez. Çünkü bu dil baş kulağı değil, gönül kulağı işitir, yürek anlar.Bu dil evrensel-dir.

BİZLER PROFÖSYONELİZ

Ali ÖZEL

Günlük yazılan yazıların karıştırılması, hiç bir şey yapılmamış bir gün yorgunluk, baş ağrısı, merak, sigaranın eziyeti ve sürecek bir sürü virgül yalan ve ne olduğunu tam anlayamadığımız şeyler için hep bir telaş ve koşuşturmacayla geçen koca bir gün.

Herkes rolünü oynamaya çalışıyor. Bütün insanlığın içinde olduğu en büyük tiyatro sahnesinde ihanetler yalanlar ve düzenbaz ucuz oyunların çok olduğu tiyatro. Herkes kendi oyununu en iyi şekilde oynamaya çalışıyor. Bu tiyatronun farkı küçüklerinden. Ne bir yöneten var, ne herkesin elinde belli başlı bir senaryo, ne oyunun başını biliyorlar, ne de kendileri oyunun neresinde. Herkes kendi oyununu kendisi yazıyor. en iyi senaryo yazarı da kendileri, en iyi aktörde, çünkü senaryodan anlayan kimse yok, her aktör kendi senaryosundan anlıyor ve yanındaki aktörden senaryosunu hep sakınıyor.

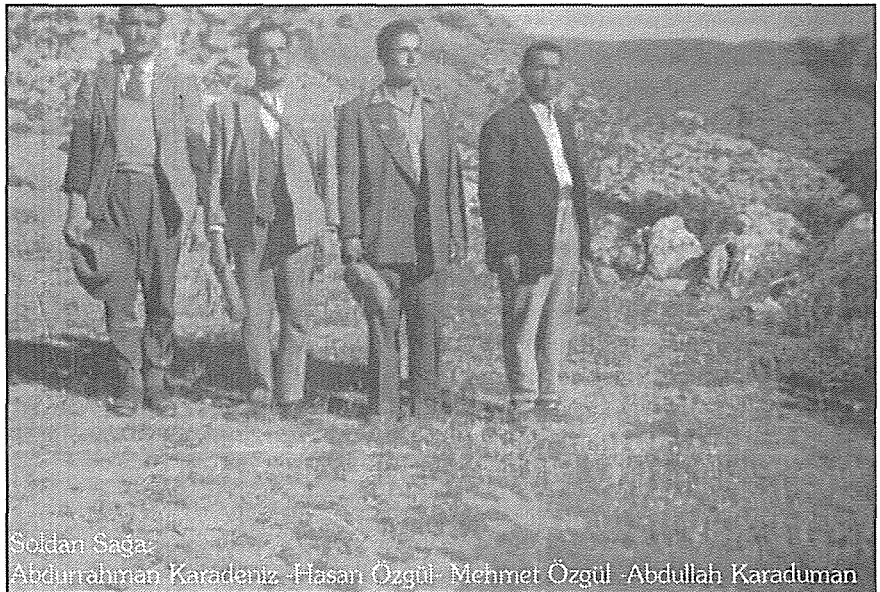
Oyunun bitmesini bekliyor hep sonunu merak ederek. Yanındaki aktörün oyununa gülerek geçiyor. Çünkü en iyi oynayan kendisi. Aslında daha ne oynadığını bile bilmiyor. Hangi rolde oynadığını. Ben olmasam tiyatro durur mu acaba diye soruyor kendisine. Daha kendisinin tiyatronun içinde bir hiç olduğunun bile farkında değil. Olsa da olur olmasa da. Herkes kendisi gibi baş rolde. Baş rolde olduğunu zannediyor. Hiçbir oyuncu kabullenmek istemiyor sahne arkasında durmayı hep ön planda ve seyircinin karşısında olmak ve hiç durmadan oynamak istiyor. Gerçekten hep kaçarak kurtulmaya çalışıyorlar. İkinci üçüncü sınıf rolleri kabullenmiyor. Kabullenmek istemiyorlar ama herkes üçüncü dördüncü sınıf rollerde oynuyor. Yinede bunu bilmeden oynuyorlar. Bilmek istemeden.

Hep gerçeklerden kaçmaya çalışıyoruz. Kendi gerçeklerimiz her zaman en doğrusu yeni bir gerçeklik yada bir doğru bizim doğrumuzu geçmemesi için çalışıyoruz. Kişiliklerimizi, hayatımızı bunun üzerine kurup yanlışlarımızı görmeden

başkalarının yanlışlarını ön plana gün yüzüne çıkarmaya çalışıyoruz. İnsanların yanlışlarını anlatırken içten içe bir zafer sarhoşluğu yaşıyoruz. Yarına bakmak istemiyoruz hiçbir zaman. En yakını-mızı bile bu uğurda harcıyıp yaptığımız yanlışlıkları kendi doğrularımızla birleştirip gerçeğin bu olduğuna kendimizi inandırmaya çalışıyoruz. Biz bütün yanlışlıklarımıza yanlış demeden. Doğrularımızı ve yanlışlarımızı yan yana koyup düşünmeden. Düşünme ihtiyacı bile duymadan yaşamaya çalışıyoruz. Biri çıkıp bak senin yaptığın yanlış dese acaba yanlış kimden benim yaptığım yanlışsa yanlışım nerede diye düşünecek zamanımız bile yok çünkü bizler yoğun insanlarız.

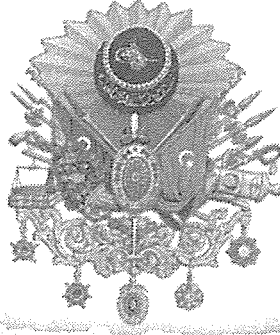
Tek derdimiz insanlar tarafından anılırken ya "BEY" diye alınmak "VAY BE adamı gördün mü ne yapmış" denmesi. Başka bir şey istediğimiz yok hayattan günümüzün "bey" ve "vay be"lerle geçmesini istiyoruz hep. Gerçek besin kaynaklarımız. Kıskançlık, yalan ve alicengiz oyunlarıdır. Bunlardan aldığımız zevki hayatta başka hiçbir şeyden ne almaya çalışıyoruz nede almak istiyoruz.

Bizler gerçek aktörlere taş çıkartacak oyunlar oynuyoruz hayatta. Kaç perde oynayacağımızı bile bilmeden. Yanımızdaki aktörden rol çalmak için hep çelme takmaya çalışıyoruz, ön plana çıkmak bir an dikkatlerin bizim üzerimize çevrilmesi için. Bizim bu günümüz oyun, dünümüz oyundu ya yarınımız?

Soldan Sağa:

Abdurrahman Karadeniz - Hasan Özgül - Mehmet Özgül - Abdullah Karaduman

Şeyh Edebalı'den Osman Bey'e Nasihat

Oğul;

İnsan vardır, şafak vaktinde doğar, gün batarken ölürler!
Unutma ki dünya sandığın kadar büyük değildir!
İki parlak güneşe aldanıp, sonra da karda, ayazdan kavrulup gitme!
Güçlünün akıllısını söz sahibisin!

Ama;

Bunları nerede, nasıl kullanacağını bilemezsen!
Sabah rüzgarında savrulur gidersen!
Öfken ve benliğin bir olup aklını yener!
Daima sabırlı, sebatlı ve iradene sahip!
Azminde dönme!
Çıktığın yolu, taşıyacağın yükü iyi bil!
Her işin gereğini vaktinde yap!
Açık sözlü ol! Her sözü üstüne alma!
Gördüğünü söyleme, bildiğini bilme!
Sözünü unutma, sözü söz olsun diye söyleme!
Ananı atanı say, bereket büyüklerle beraberdur!
Sevildiğin yere sık sık gidip gelme, muhabbetin kalkar, itibarın
kalmaz!
Üç kişiye acı; cahiller arasında alime,
zenginlikten fakir düşene, hatırlı iken itibar kaybedene!
Unutma ki; yüksekte yer tutanlar, aşağıdakiler kadar emniyette
değildir!
Ulularla düşmanı hoş görme!
Düşmanını çoğaltma, düşmanlığın başını da sonunu da sen belirle!
Haklı olduğun kavgadan korkma!
Bilesin ki;
Atın iyisine doru, yiğidin iyisine deli derler.

GURBETTE BAYRAM

Niğmetullah UÇAR

Sabahtan kılındı bayram namazı
Dışarda buz gibi karın ayazı
Güzel günler böyle keder der bazı
Yalnız olmaz bayram, elle kutlanır

Cemaat camide bayramlaşıyor
Çıkınca evine neşe taşıyor
Sonra akrabalar hatırlanıyor
Bizim evde bayram böyle kutlanır

Hasta yatağımda ertüstü yattım
Zil çalar mı diye kapıya baktım
Hayalen de olsa gezdim dolaştım
Gurbet elde bayram böyle kutlanır

Arefe gün ikindi okunur Kur'an
Mezarlığa gider köyünde olan
Telefonla arar uzakta kalan
Bazan böyle bayram sözle kutlanır

Seyret yemeğinde bulunamadım
Dostlarıma tek tek sarılamadım
Haşretten özlemden kurtulamadım
Yatarken de bayram düğle kutlanır

Bel ağrısı ile yattım sedyede
Çare arıyorum ilaçla derde
Dostları görmemek varmış kaderde
Tevekkülle bayram dertle kutlanır

Bizi yaratan var korur gözetir
İyi, güzel, hoşu o görür
Biz acız bir kuluz elden ne gelir
Tefekkürle bayram böyle kutlanır

Hayırlı da ondan şerler de ondan
Fikir, zikir, şükür yapmalı insan
Niğmetullah sabret Halık'a dayan
O zaman bu bayram şevkle kutlanır

BİR ŞARKININ ÖYKÜSÜ...

"ORDA BİR KÖY VAR UZAKTA!"

Halkevi'nin çalışma bölümlerinden birinin adı "Köycülük Şubesi" idi. Üyelerin köylere gitmesi söyle dursun, tek köylünün oraya gelmesi akla bile gelecek bir şey değildi. O zaman "halk" kavramının içine "köylü" kavramı girmiş değildi. Gerçekte asıl "halk" bir tür "parya" idi. Halkçılık bölümü toplantılarında bir alay halkçılık yapılıp, Behçet Kemal'in palavraları ve şiirleri dinlenirdi. (...) Halkevleri Türk ulusunun çoğunluğu olan köylü halkın değil, aydınlar ile şehirli halkın isine yarayan yerler olarak kalmıştır sonuna kadar. Bir yanı ile politikaya girecek ve onda yükselecek kişilerin ilk seki taşı, öte yanda tiyatro görmek, konser dinlemek isteyen aydın kent halkının bilet almaya geldiği bir yerdi Halkevi. (...) Bi-

rinci fikrim bir "köy incelemesi" yapmak. İkinci fikrim, daha sonra Halkevi kitaplığında bir "düşün toplumu" yaratmaktı. Kitaplık çalışmalarımın yoluna girdiği, hayli ilerlediği dönem gelmişti. "Köy İncelemesi" seferini açtığım zaman bunun öyle sabah gidip akşama dönmek cinsinden bir "gezi" olmayacağını açıkladım. Hiç karsı gelmedi. En aşağı bir hafta, mümkünse bir ay kalıncaktı. Daha sonra da bu tür incelemeler yürütülecekti. Nafi Atuf gibi bir eğitimciyi sevindirecek bir is. Buna öyle sarıldı ki, girişilen hazırlıklar büyük boyutlar almaya bile başladı. Konserve kutuları, seker, pirinç, makarna, gaz lâmbaları, petrol tene-keleri, filim kutuları. Gidilecek yeri harita üzerinde ben tespit ettim. Bu "Kutludüğün"

adli köydü. Yakınında bir köy daha bulunması orayı seçmeme neden olmuştu. Gazi Terbiye Enstitüsü'nden küçük bir öğrenci grubu da benimle gelecek ve orada kalacaktı. Bunlar arasında sondalan Beşikdüzü Köy Enstitüsü'nün başkanlığını yapmış olan Hürrem (Arman) vardı. O yalnız üst düzeyde iyi bir kişi olmakla kalmayan, ileride gördüğüm enstitü müdürlüğünde en başarılı bir eğitmeni olan bir kişi olarak anılamda yer alır. Bu girişime Köycülerde sevinmişlerdi. Bu is yalnız bir gün için onlara iyi bir eğlence olacaktı. Onların bir katkısı bile oldu: Köye bir Türk bayrağı dikilmeliydi. Bir gün içinde kocaman bir direk ve büyük bir bayrak hazır; bir gün öncesinden direği köye dikmek üzere kumu ve çimentosu ile bir adam bile gönderildi.(...) Bir Orta Anadolu köyünü ilk kez görmüş olmanın duyguları içindeydim. Halkevin-deyken herkes bayrak, direk, golf pantolon gibi şeyleri hazırlarken (Ülkü dergisini yöneten) kolej mezunu ve çok iyimser bir genç olan Nusret Köymen sık bir golf pantolon ve çoraplarla geliyordu. O zamanın en medeni "köycüsü" oydu. Adından da belli, ben de aklımcı orada incelemenin nasıl yapılacağını düşünüp duruyordum. Köye girmeden önce duruldu. Bayrak direği konmuş, bir küme köylü toplanmış, ayrı bir yerde korku içinde bize bakıyorlardı. Program gereği mars söylenerek bayrak çekildi. Behçet Kemal mahut şiirlerinden birini okudu ve ondan sonra da heyecanlı nutuklar söylendi. Köylü, "bu isten bakalım basımıza ne gelecek" der gibi bakıyor, ya da içlerinde dünya görmüş olanları ortaoyunu seyrederek gibi bakıyordu. Bu aşamada benim programımın hiçbir yeri yoktu. Köylünün "efendileri" köyü gezmek istedilerse de gördükleri pislik, hayvan leşleri kokusu karşısında bu köy gezisinin bir tadı olmadığını anlayarak otobüse doldular, bize de "eyvallah" diyerek gittiler. Ünlü "sair" ne demiştir, biliyorusunuzdur herhalde: Orada bir köy var uzakta O köy bizim köyümüzdür Gitmesek de görmesek de O köy bizim köyümüzdür "Sair"

utanmadan böyle dizeler yazmış! İnanılır gibi değil. Bu zırva sözlerle "şiir" diye hayran olanlar var hâlâ. Efendiler gidince ilk önce biraz dolaştık.(...) Bizi gören köylü ayağa kalkarak hallerinden özür diliyorlardı: "Kusura bakmayın efendi; bizim halimiz böyle" diyerek özür diliyorlar. Oraya niçin geldiğimizi anlamamış olduklarından çok çekkindiler. Basımıza belki bir is çıkar korkusuyla konuşmamaya çalışıyorlardı. Ömürlerinde ilk kez bu kadar şehirlinin köylerine kadar gelerek kalmaya bile kalktıklarını görerek "bakalım bu isten ne çıkacak" diye endişe ediyorlardı. (...) Bir kapı eşiğinde çok yaşlı bir kadın oturuyordu. Üstü basıyama içinde. Bu yaşlı ninenin elinde bir borazan ağızlığı. Ona baka baka ağıtlar okuyordu. Çanak kale savaşında şehit düşen borazancı oğlunun ağızlığını sağ kalan askerler ona getirmişler. O günden beri o nene (tarlaya çalışmaya gidemeyecek yasta olduğundan) oğlundan kalan ağızlığa baka baka ağıt söylüyordu. Yetiştirdiği evlâdından elinde bir o boru ağızlığı kalmıştı. Titrek, hafif sesiyle on yedi, on sekiz yıldır yaktığı ağıtları okuyordu. Gözlerimden boşanacak yaşları saklamak için gençlerin arkasına saklandım. O seste bütün Türk halkının iniltisi yansıyor. Yaşlı ninenin yanında uzun boylu ayakta duran, bir paçavra parçasıyla gözlerini silerek başka tür derdini anlatmaya çalışan kadın... ve onun gibi daha niceleri... Golf pantolonlu halkçılarımız bunları göremeden gitmişlerdi. Bütün köy o hayalimizde Ayşeciklerin, Fatmacıkların sevgi türküleri söyledikleri köy bir kerpiç yığınına benziyordu. Halkın çoğunun giysisi paçavra. Çoğu yalınayak. Şurada burada hayvan leşleri ve milyonlarca sinek. Sonraları her Anadolu köyünde buruma gelen is kokusu. Halkın kendini ısıtmak için biriktirdiği kurutulmuş hayvan tezекlerinin yakılmasından sinen koku. "Görsek de, görmesek de, o köy bizim köyümüz" öyle mi sair efendi?

Niyazi BERKES Unutulan Yıllar

ÇOCUK SAYFASI

Muhammed Raşit BALCI

Köyde Kullanılan Kelimeler

- 1- İbiği
- 2- Çiğin
- 3- Höngürdemek
- 4- Endeği
- 5- Hengirde
- 6- Malama
- 7- İlkı
- 8- Anarı
- 9- Ellehim
- 10- Çıkla
- 11- Susa
- 12- Goyak
- 13- Muğar
- 14- Gönendirsın
- 15- Kevkir
- 16- Bocut
- 17- Yarpız
- 18- Zanalmak

İ	F	A	E	B	D	Ğ	A	Z	G	Y	S	H	A	U	V	M	D	O	I
B	Ğ	C	E	Ç	F	G	D	B	O	C	U	T	Ğ	B	I	Ç	E	K	P
G	N	İ	B	Ç	E	D	R	S	Y	T	C	F	Z	İ	O	F	L	Ü	Y
A	Z	V	B	D	F	B	I	R	A	H	Y	T	G	Ü	E	I	J	İ	L
C	Y	A	Ç	İ	Ğ	İ	G	Ş	K	Ş	R	G	H	G	V	İ	D	N	L
C	A	Ğ	İ	İ	Ü	Ş	N	S	Z	A	N	A	L	M	A	K	C	U	Ö
Z	U	O	Ğ	B	Ğ	T	A	T	Ğ	C	Ş	Ç	Ğ	Z	A	Ç	M	E	K
Ö	I	K	İ	L	S	İ	H	U	G	Ö	N	E	N	D	İ	R	S	İ	N
Z	J	P	N	İ	H	D	M	İ	H	E	L	L	E	R	A	P	İ	K	Ö
İ	Y	Ö	R	U	M	J	C	L	N	H	G	P	I	K	İ	N	J	D	İ
Ç	Ç	Ş	B	A	I	R	L	İ	Ö	M	J	Ğ	K	Ğ	Ö	J	A	M	P
I	Ü	U	L	P	Y	K	A	H	R	İ	K	V	E	K	N	J	İ	R	N
K	T	A	Z	S	S	S	I	E	Ö	S	F	D	Ö	O	Ç	L	O	K	I
L	M	V	V	Ü	U	Y	Ğ	L	G	P	N	F	Z	M	N	G	O	R	R
A	O	Ş	N	S	R	Ü	H	M	K	E	M	E	D	R	Ü	G	N	Ö	H

GENÇ NESİLDEN ZEKA PIRILTILARI

İnkarcı bir öğretmen cebine şeker doldurduktan sonra, küçük öğrencilere söyle demiş.

- Eğer Allah var ise, isteyin bakalım, size şeker verecek mi? Ama ben, var olduğum için isterseniz size şeker verebilirim. Hem de derhal...

Sınıfın en zeki çocuğu, öğretmenin niyetini anlayıp, sunları söylemiş.

- Bana şeker dokunuyor öğretmenim. Rica etsem onun yerine bir elma verebilir misiniz? Hem de derhal...

İnkarcı öğretmen, bu zeki çocuk karşısında şaşırıp kalmış. Tek kelime söylememiş

Matematik hocası "görülen" şekilleri tahtaya çizirken, bir yandan da "aranızda görmediğine inananlar da var herhalde" demiş. Öğrencilerden biri:

- Tabii, diye cevap verince, öğretmen ona:
- Bak evladım, insan söyle orta yere koy-

madığı, elıyla gösteremediği şeylerin varlığından hiç bahsetmemeli, demiş.

Ancak, hakettiği cevabı, yine aynı öğrenciden alıvermiş:

- Öğretmenim, siz çocuğumuzu severken, sefkatinizi elinizle gösterebiliyor, bir fakire sadaka verirken acıma hissini masanın üzerine koyabiliyor musunuz? Yoksa, elinize alamadığınız, ortaya koyamadığınız bu hisler sizde yok mu?

Öğretmen, öğrencilerin aklını karıştırmak için:

- Çocuklar, demiş. Allah hepinizin cennete gitmesini istediği halde, neden bizi hemen cennete koymayıp dünyaya göndermiş?

Cocuklardan biri, soruya karşılık vermiş:

- Öğretmenim, demiş: Süphesiz ki siz, bizim sınıf geçmemizi istiyorsunuz. O halde neden hepinimize birer 10 vermiyip imtihan ediyorsunuz?

ÇOCUK SAYFASI

NEREDE?

- Oğlum dolapta iki elma vardı, neden 1 tane kalmış?
- Karanlıkta öbürünü görememişim anne!

Doktorun Reçetesi

- Lokanta da yemek yiyen Temel'i cebine bir kaşık atarken garson yakalar. Temel'in savunması şöyle olur:
- Doktorum reçete yazdı, her yemekten sonra bir kaşık al dedi.

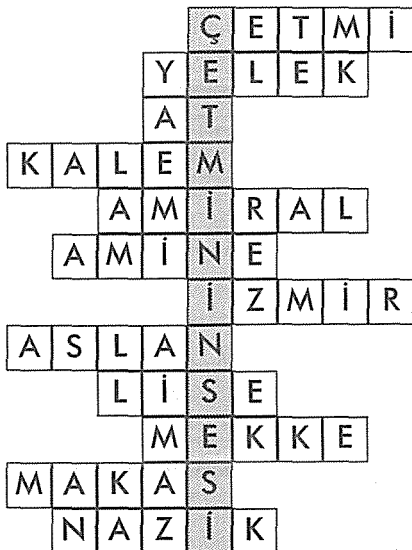
Eve oyuncakla gelen baba,

- Bu oyuncakı bana ters cevap vermeyen, derslerine iyi çalışan uslu duran ve bana yardım edene vereceğim.
- Galiba bu oyuncakla annem oynayacak.

Öğüt

Babası oğluna öğüt veriyordu,

GEÇEN SAYIDAKİ BULMACANIN ÇÖZÜMÜ

- Bu günün işini yarına bırakmayacaksın. Oğlu hemen annesine sesleniyor.
- Anne ! yarına bıraktığın baklavayı getir de bugün yiyelim.

Büyük İnsan

- İki çocuk konuşuyorlardı. Birisi:
- Sizin kasabada hiç büyük insan doğmuş mu?
 - Hayır, bizim orada insanlar hep bebek doğar.

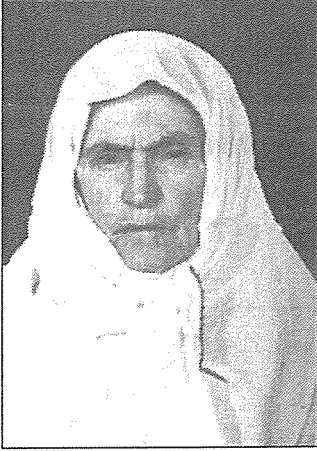
Gelecek Zaman

- Türkçe dersinde öğretmen, öğrencilerine sorar:
- Çalmak fiilinin gelecek zamanı nedir? Afacan öğrenci cevap verir.
 - Hapse girmektir, öğretmenim.

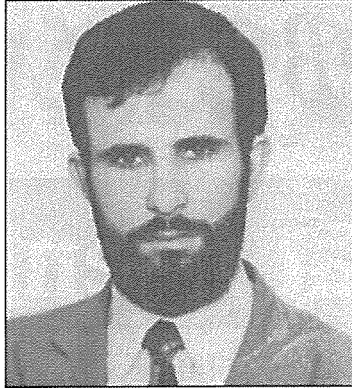
BİLMECELER

Bacak gibi küt küt akar
Millet içmeye korkar
(Gürlevik)

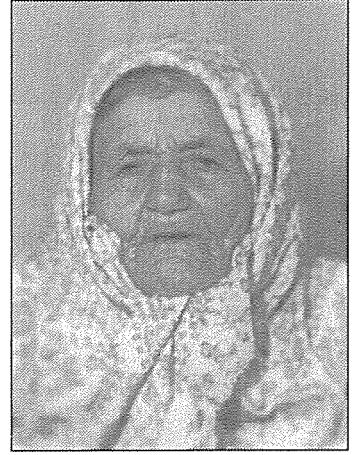

Şerife AKDAY
(Tikir Kızı)

Remzi YILDIRIM

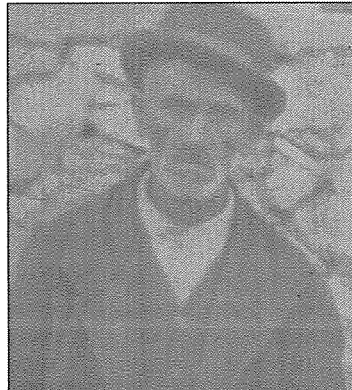

Emine ÇİLEK

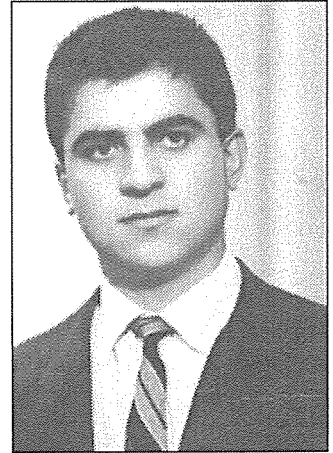
*Gelmez geri, kalır göçen
Ecel şerbetin içen
Hak yolunda sefer açan
Yiğitlerde anda gerek*

Nevruz YAZICI

Abdullah ÇİLEK

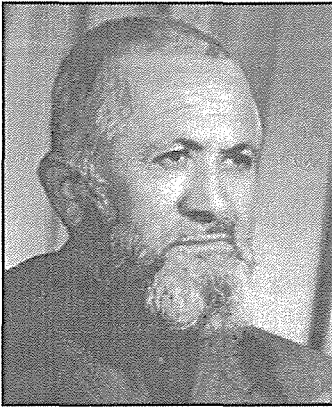

Mehmet AYDEMİR
(Gafes Mehmet)

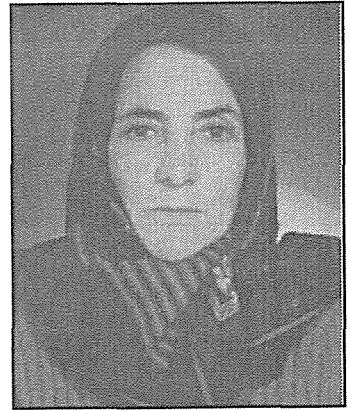
HABERLER

Vefat Edenler

Hemşehrilerimizden Hasan KOÇ (Gölükcü Hasan) tedavi gördüğü Konya Tıp Fakültesi'nde vefat etmiştir. Kendisine Allah'tan rahmet ailesine başsağlığı diliyoruz.

Hemşehrilerimizden İbrahim ARI (Sarı Mustafaların İbrahim)'nin eşi Emine ARI vefat etmiştir. Kendisine Allah'tan rahmet ailesine başsağlığı diliyoruz

Hemşehrilerimizden Ümmü Yıldırım (Eyyüp Ümmü) 30.10.2000 tarihinde vefat etmiştir. Kendisine Allah'tan rahmet ailesine başsağlığı diliyoruz.

NİŞANLANANLAR

♥ Hasan BALCI (Ahmet BALCI'nın oğlu)

Fadimana KILIÇARSLAN (Hasan KILIÇARSLAN'ın kızı)

♥ Hasan ÇAĞLAR (Hüseyin ÇAĞLAR'ın oğlu)

Akız KAPLAN (Mahmut KAPLAN'ın kızı)

♥ Mustafa YAZICI (Cemal YAZICI'nın oğlu)

Ayşe BAKDEMİR (Mehmet BAKDEMİR'in kızı)

♥ Mehmet ÖNDER (Ali ÖNDER'in oğlu)

Aysel AKBAY (Abdurrahman AKBAY'ın kızı)

♥ Ömer KOÇ (Hasan KOÇ'un oğlu)

Emine ÖZGÜL (Mahmut ÖZGÜL'ün kızı)

♥ Hatice ÖZGÜL (Mahmut ÖZGÜL'ün kızı)

Anamur'dan Celal TAŞ'la

HABERLER

EVLENENLER

♥ Mehmet Akif AVCI (Mustafa AVCI'nın oğlu)

Mihrican BAYRAM (Mehmet BAYRAM'ın kızı)

♥ Ahmet KARADENİZ (Yusuf KARADENİZ'in oğlu)

Emine ARI (Hasan ARI'nın kızı)

♥ Baki AKBAY (İbrahim AKBAY'ın oğlu)

Raziye GÖKGÜN (Mustafa GÖKGÜN'ün kızı)

♥ Mehmet ARÇELİK (Abdullah ARÇELİK'in oğlu)

Ayşegül KAPLAN (Mehmet KAPLAN'ın kızı)

♥ Hüseyin DARCAN (Ömer DARCAN'ın oğlu)

Gülsün AKBAY (Ali AKBAY'ın kızı)

♥ Hacı Ali ÖZYALÇIN (İsa ÖZYALÇIN'ın oğlu)

Ümmügülsüm SARICAN (Kerim SARICAN'ın kızı)

♥ İsmail BİRCAN (Mustafa BİRCAN'ın oğlu)

Mustafa AKBOĞA'nın kızıyla

♥ Adnan KILIŞLI (Cafer KILIŞLI'nın oğlu)

Ayşe COŞKUN (Mesut COŞKUN'un kızı)

KÜTÜPHANE AÇILDI

Hemşehrilerimizden değerli büyüğümüz Güzel Sanatlar Genel Müdürü Sayın Mehmet Özel Bey'in katkılarıyla Kültür Bakanlığı tarafından kasabamıza açılan kütüphane hizmete girmiştir. Böyle bir hizmete katkılarından dolayı halkımız adına Sayın Mehmet Özel'e şükranlarımızı sunarız.

Sayı: 13

Selam İle-YusuŖ AUCI	2-3
Ramazan Ayvat'la Röpörtaj	6-5
Kurban Vecibesi ve Kurban Bayramı	6-7
Özledim (Şiir)-Nimetullah UÇAR	8-9
İntizar-Hüseyin VAROL	10-11
Sona ve Başlangıca Doğru Yolculuk-Nurettin ÖZEL	12-14
Sebepleri-Mesnevi	15
Gündem-H.Alp ÖZEL	16
Göçmen Kuşlar- (Şiir-Hatıra) M.İslamoğlu	17-18
Bir Hatıra-Dr. Ali ÖZEL	19-20
Memleket İsterim- (Şiir)	21
Selam Analara	22
Bağırlık/Mehmet Akif AUCI	23
YusuŖ AKBAY	24
Garip (Şiir)	25
Kabe	26-28
Çocuk Sayfası	29-30
Bulmaca Sayfası	31
Haberler	32

Sayı: 15

Selam İle-YusuŖ AUCI	2-3
Eğitim/Mehmet BALCI	4-5
Veysel Eşsiz Anısına/ Ömer DARCAN	6-7
Özledim (Şiir)-Nimetullah UÇAR	8-9
İntizar-Hüseyin VAROL	10-11
Sona ve Başlangıca Doğru Yolculuk-Nurettin ÖZEL	12-14
Sebepleri-Mesnevi	15
Gündem-H.Alp ÖZEL	16
Göçmen Kuşlar- (Şiir-Hatıra) M.İslamoğlu	17-18
Bir Hatıra-Dr. Ali ÖZEL	19-20
Memleket İsterim- (Şiir)	21
Selam Analara	22
Bağırlık/Mehmet Akif AUCI	23
YusuŖ AKBAY	24
Garip (Şiir)	25
Kabe	26-28
Çocuk Sayfası	29-30
Bulmaca Sayfası	31
Haberler	32

Sayı: 17

Selam İle-YusuŖ AUCI	2-3
Çetmililer Günü	4-9
İstiklal Madalyası Vesikası	10
Hasret-Niğmetullah UÇAR	11
Büyük Gün- Abdullah GÖKGÜN	12-13
Solmaz Çıvırları Sahibi Sayın Baki Solmazla Röpörtaj	14-15
Tablo	16-17
Hazreti Hızır Hakkında/ Dr. Ali ÖZEL	18-20
Gurbet / Mehmet KARACA	21
Ramazan Yaklaşırken / Hasan BALCI	22
Öğrenciler Giydirildi	23
Zaman	24
Antalya'da Konya Coşkusu	25-26
Yolname	27
Çocuk Sayfası	28-29
Haberler	31
Sizlerle	32

Sayı: 14

Selam İle-YusuŖ AUCI	2-3
İstikamet/Mehmet BALCI	4-5
Vatan İçin Ölentler, Vatan İçin Yaşayanlar	6-7
Düşmanların Mağlubiyet Sebebi ve Türk Ordusuna	
Zaferi Kazandıran Sebepleri	8
Çanakkale Şehitlerini Rahmetle Anıyoruz	9
Çanakkale Şehitlerine	10-11
Tırlar Ailesi/Dr. Ali ÖZEL	12-14
Çetmi'nin Çobanları/Kemalettin KAMU'dan/Şiir	15
Çetmi'de Düşün/Ahmet BALCI	16
Sevdasız Şiir/Alı Osman BALCI	17
Mehmet Şaşmaz/Halis ŞAŞMAZ	18
Çetmiye Doğru/Alı BİRCAN (Şiir)	19
Anırlık/Bayram VERLİKAYA	20-22
Bolay Köyü/Gazi GÜNER	23
Alı Osman BALCI'ya	24
İnsanlık Güzeli İçin/Mustafa İSLAMOĞLU	25-26
İnsanlık/Abdullah GÖKGÜN (Şiir)	27
YusuŖ AKBAY	28
Çocuk Sayfası	29
Bulmaca Sayfası	30
Haberler	31-32

Sayı: 16

Selam İle-YusuŖ AUCI	2-3
Vakfımızdan Haberler	4-5
Davet	6
Belediye Başkanımız Sayın Mehmet Balci ile Röpörtaj	7-8
Yayla Yolları Hızla Tamamlanıyor	9
Asker Uğurlama / Dr. Ali ÖZEL	10-11
Er Mektubu/ Uğur ASLAN	12
Dertli Dolap/ Emine ÖZGÜL	13-14
Yüreğim Çetmi'de / Zeki OĞUZ	15-16
Çocuksu Bir Düş / A.Ösman BALCI	17
Çetmi'de Hasat/ Nurettin ÖZEL	18-19
Köyümden Ne Haber / Niğmetullah UÇAR	20
Fadima VAROL	21
Serzeniş/ Mustafa CENGİZ	22-23
Türkülerle Sevdim / Mehmet SEÇEN	24
Kasabamızın Tapu Kadastro Çalışmaları Yapılıyor	26
Yaylaların Üstüne / Mehmet KARACA	27
Çocuk Sayfası	28-29
Haberler	30-31
Yeni Bir Ekonomik Atılımın Öncüsü	32

Sayı: 18

Selam İle/ YusuŖ AUCI	2-3
Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma / Mehmet BALCI	4-6
Kul Hakkı/ Halis YAZICI	7
Ahid	8
Çetmi'ye Genel Bakış / Hasan BAYRAM	9-10
Öğretmenler Günü	11-12
Gurbet ve Hasret / Emine ÖZGÜL	13-14
Giriş Kapısı / Hüseyin VAROL	15
Merhaba / Halis YAZICI	16
Düşünen İnsanlar İçin Sadece Merak	17
Holdinglelerimiz / Mehmet Ali UÇAR'la Başbaşa	18-19
Çocukta Din Eğitimi / Pınar USLAN	20-21
Bizler Profesyoneliz / Ali ÖZEL	22
Gurbette Bayram / Niğmetullah UÇAR	24
Bir Şarkının Öyküsü	25-26
Çocuk Sayfası	27-28
Haberler	30-31

KONADYA

KONYA ANADOLU YATIRIM
HOLDİNG A.Ş.

UÇAROĞLU
TEKSTİL LTD. ŞTİ.

GÜMÜŞPAR
OTOMOTİV LTD. ŞTİ.

ONKA
YAYINCILIK LTD. ŞTİ.

HASGÜMÜŞ
OTOMOTİV LTD. ŞTİ.

KONADYA
ALTIN VE DÖVİZ A.Ş.

KONADYA
İÇ VE DIŞ TİC. A.Ş.

FAYMAN
TEKSTİL LTD. ŞTİ.

YILDIZHAN
TAŞIMACILIK LTD. ŞTİ.

IRMAK
REİSEN

KONADYA
KONYA ANADOLU YATIRIM
HOLDİNG A.Ş.

Yeni İstanbul Yolu No: 6 Selçuklu / KONYA
Tel : 00.90.332. 2387682(Pbx) • Fax : 00.90.332. 2387687

KONADYA AVRUPA
KONYA ANADOLU YATIRIM
HOLDİNG A.Ş.

Schwanthaler str.10 80336 München / ALMANYA
Tel : 00498951518981
Fax: 00498951518982
GSM : 0172.8173203